

ΕΡΓΑΤΙΚΗ Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς αλληλεγγύη

No 1531, 20 Ιούλη 2022

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

**ΟΙ ΜΥΘΟΙ ΤΗΣ “ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ”
ΚΡΙΣΗΣ ΚΡΥΒΟΥΝ ΤΟΥΣ ΝΟΝΟΥΣ
ΤΗΣ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΑΣ ΚΑΙ
ΤΗΣ ΠΟΛΕΜΟΚΑΠΗΛΕΙΑΣ**

**ΕΙΝΑΙ ΩΡΑ ΓΙΑ
ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ**

Μητσοτάκης και Λιγνάδης

Μπάιντεν και Μπιν Σαλμάν

Μητσοτάκης και Μπάιντεν, φίλοι βιαστών και δολοφόνων

Καθημερινά οι κυβερνήσεις και τα φιλικά τους ΜΜΕ μας βομβαρδίζουν με αναλύσεις για τους κινδύνους μιας «ενεργειακής» κρίσης και με υποσχέσεις ότι κάνουν τα πάντα για να την αντιμετωπίσουν.

Ο Μπάιντεν ταξίδεψε στο Ισραήλ και στη Σαουδική Αραβία και δηλώνει ότι εξασφάλισε αύξηση της προμήθειας πετρελαίου ώστε να πέσει η τιμή της βενζίνης και να μην αντιμετωπίσουμε ελλείψεις τον ερχόμενο χειμώνα.

Ο Πούτιν δηλώνει ότι κάνει ό,τι μπορεί για να επισκευαστεί ο αγωγός φυσικού αερίου Nordstream1 ώστε να συνεχιστούν οι ρωσικές εξαγωγές προς τη Γερμανία. Η Γερμανική κυβέρνηση ετοιμάζει «έκτακτα μέτρα» σε περίπτωση που ο αγωγός παραμείνει κλειστός μετά τις 21 Ιούλη.

Η ΕΕ υπόσχεται μέτρα «ευρωπαϊκής αλληλεγγύης» για να αντιμετωπιστούν οι ελλείψεις σε φυσικό αέριο και πετρέλαιο σε όλες τις χώρες-μέλη και ο Μητσοτάκης προσπαθεί να κοροϊδέψει τον κόσμο ότι όλα θα πάνε καλά με το “fuel-pass”.

Πρόκειται για τη μεγαλύτερη επίδειξη κυνισμού και απάτης. Αυτοί που είναι υπεύθυνοι για την κρίση ανακοινώνουν μέτρα που θα την κάνουν χειρότερη.

Συνέχεια στη σελ.3

ΣΚΑΝΔΑΛΟ UBER

Από μίζες μέχρι συγκάλυψη βιασμών

Δωροδοκίες και προνομιακές σχέσεις με κορυφαίους πολιτικούς και μιντιάρχες, στημένες εκθέσεις από πληρωμένους ακαδημαϊκούς και ερευνητές, απίθανες μέθοδοι αποτροπής κρατικών ελέγχων και παραβίασης-αποφυγής νόμων, και άλλα πολλά, καταγράφονται στο σκάνδαλο που έσκασε πρόσφατα με πρωταγωνιστή την Uber.

Οι αποκαλύψεις για τις πρακτικές που χρησιμοποίησε η εταιρία για να καταφέρει να απλωθεί από τις ΗΠΑ στην Ευρώπη αλλά και όλο τον κόσμο από τα μέσα της προηγούμενης δεκαετίας, έγιναν λόγω διαρροής χιλιάδων εσωτερικών εγγράφων της. Τα αρχεία, τα οποία δημοσιοποίησε ο Γκάρντιαν και κοινοποιήθηκαν στη Διεθνή Κοινοπραξία Ερευνητικών Δημοσιογράφων, καλύπτουν μια περίοδο πέντε περίπου ετών, κατά την οποία άνθρωποι-κλειδιά προσεγγίζονται ή εξαγοράζονται, φορολογικές και αστυνομικές αρχές παρακάμπτονται, νομοθεσίες που διέπουν το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των συγκεκριμένων μεταφορικών εταιριών φτιάχνονται ή κατευθύνονται ανάλογα με τα συμφέροντά της.

Μέσα από τέτοιου είδους επιλογές, μαζί με τα πολύ χαμηλά μεροκάματα και τα ανύπαρκτα εργασιακά δικαιώματα των οδηγών της, κατάφερε να γίνει μια από τις ταχύτερα αναπτυσσόμενες εταιρίες στον πλανήτη με κατάκτηση όλο και περισσότερων αγορών. «Πρακτικά, πουλούσαμε στους ανθρώπους ένα ψέμα», ομολογεί κυνικά σε συνέντευξή του στον Γκάρντιαν ο πρώην επικεφαλής των επικοινωνιολόγων της Uber στην Ευρώπη **Μαρκ Μακ Γκαν**, αποκαλύπτοντας ότι είναι αυτός που έκανε τη διαρροή.

Την επίμαχη περίοδο η εταιρία διοικούνταν από τον συνιδρυτή της **Τράβις Κάλανικ**. Το γεγονός ότι ο Κάλανικ έχει αποχωρήσει από την Uber από το 2017, μπορεί να δίνει τώρα τη δυνατότητα στην εταιρία να ισχυρίζεται ότι «η συμπεριφορά της στο παρελθόν δεν ήταν σύμφωνη με τις σημερινές της αξίες» και ότι πλέον είναι μια «διαφορετική εταιρία». Αλλά ο ισχυρισμός της καταρρίπτεται μονομιάς καθώς οι καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης που είχαν ξεκινήσει σε βάρος της την περίοδο των εγγράφων -και είχαν οδηγήσει τον Κάλανικ

στην παραίτηση- συνεχίζονται σήμερα. Όπως γράφουν όλα τα Μέσα, μόλις τον περασμένο μήνα, ακριβώς πριν σκάσει το «Ubergate», δημοσιεύτηκε η δεύτερη έκθεση ασφάλειας των ΗΠΑ στην οποία αναφέρονται 998 καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης και 141 περιπτώσεις βιασμών από συνεργαζόμενους οδηγούς.

Συνολικά, η εταιρία, μεταξύ 2019 και 2020, έχει λάβει 3.824 σχετικές καταγγελίες, ενώ σε αντίστοιχη αναφορά για την περίοδο μεταξύ 2017 και 2018 καταγράφονται άλλες 5.981 περιπτώσεις σεξουαλικής κακοποίησης. Τώρα, μετά τη δημοσιοποίηση του σκανδάλου, περισσότερες από 550 γυναίκες στις ΗΠΑ κατέθεσαν αγωγή εναντίον της, στην οποία επισημαίνεται ότι η Uber ήταν ενήμερη για ανάλογα περιστατικά σε διάφορες αμερικανικές πολιτείες ήδη από το 2014.

Στο επίκεντρο του σκανδάλου βρίσκεται κατά κύριο λόγο αυτή τη στιγμή ο νυν πρόεδρος της Γαλλίας **Μακρόν** και οι σχέσεις του με την Uber από το 2014 μέχρι το 2016 όταν ήταν υπουργός Οικονομίας στην κυβέρνηση του **Φρανσουά Ολάντ**. Τα έγγραφα δείχνουν ανεπίσημες συναντήσεις του με τον Κάλανικ, τον Μακ Γκαν και άλλα στελέχη της εταιρίας, προσωπικά μηνύματα μεταξύ τους στα οποία ο Μακρόν υπόσχεται «διορθώσεις» στον νόμο της Γαλλίας (τις οποίες κάνει πράξη λίγο αργότερα, καταστέλοντας παράλληλα τις διαδηλώσεις των οδηγών ταξί), αποθεωτικά σχόλια των επικεφαλής της Uber για τις επαφές τους και τη συνεργασία τους.

Μπλεγμένη είναι επίσης η Ολλανδή πρώην επίτροπος ψηφιακής τεχνολογίας της ΕΕ **Neelie Kroes**. Η Kroes φέρεται, όχι μόνο να βρισκόταν σε συννομιλίες για να ενταχτεί στην Uber πριν ακόμα λήξει η θητεία της το 2014, αλλά και να άσκησε πιέσεις το επόμενο διάστημα σε υπουργούς και μέλη της ολλανδικής κυβέρνησης υπέρ της εταιρίας. Τα έγγραφα δείχνουν ακόμα σχέσεις της Uber με μεγαλοεπιχειρηματίες και δισεκατομμυριούχους σε όλο τον κόσμο, καθώς και προσπάθειες προσέγγισης πρωθυπουργών, προέδρων και πολιτικών από την Ιταλία και τη Γερμανία μέχρι τη Ρωσία.

Συνέχεια στη σελ. 15

ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ

Οι καπιταλιστές ανησυχούν

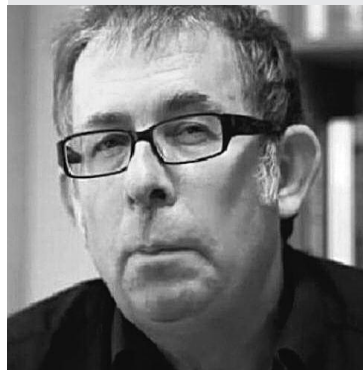
Το κύμα καύσωνα στη Βρετανία και οι πυρκαγιές στη νότια Ευρώπη είναι νέα σημάδια ότι γινόμαστε μάρτυρες των απαρχών μιας κατάρρευσης του καπιταλισμού ως οικονομικού συστήματος. Ένα κοινωνικό σύστημα για να επιβιώσει πρέπει να είναι σε θέση να αναπαράγει τα ανθρώπινα και υλικά στοιχεία της παραγωγής και τις οικονομικές σχέσεις που τα συνδέουν μεταξύ τους.

Η κρίση του κόστους ζωής είναι άλλο ένα σημάδι αυτής της κατάρρευσης. Είναι ιδιαίτερα επικίνδυνο για το σύστημα, γιατί τροφοδοτεί άμεσα την εξέγερση. Ο Λάρι Φινκ, επικεφαλής της τεράστιας αμερικανικής εταιρίας διαχείρισης επενδύσεων Blackrock, υπογραμμίζει τη διάσταση της επισιτιστικής κρίσης: «Μιλάμε πολύ για τις τιμές της βενζίνης γιατί αυτό επηρεάζει τους Αμερικανούς, αλλά το μεγαλύτερο ζήτημα είναι τα τρόφιμα. Υπήρξε τεράστια καταστροφή της καλλιεργήσιμης γης στην Ουκρανία... Σε παγκόσμιο επίπεδο το κόστος των λιπασμάτων έχει αυξηθεί σχεδόν κατά 100% και αυτό το πρόσθετο κόστος μειώνει την ποσότητα των λιπασμάτων που χρησιμοποιούνται στη γεωργία».

Η άνοδος των τιμών των τροφίμων -που προβλέπεται ότι θα είναι 20% φέτος- έχει καταστροφικές συνέπειες στον παγκόσμιο Νότο, όπου τόσο πολλοί άνθρωποι ζουν διαρκώς στα όρια της επιβίωσης. Έρχεται μετά την πανδημία COVID-19, η οποία εξαθλίωσε εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπους.

Αυτή η τεράστια οικονομική και κοινωνική αναταραχή απειλεί την επιβίωση καθεστώτων. Τα πρώτα «κεφάλια» που έπεσαν ήταν των αδελφών Ρατζαπάξα στη Σρι Λάνκα. Είχαν κυβερνήσει τη χώρα με σιδερένιο χέρι από τα μέσα της δεκαετίας του 2000, συντρίβοντας βάναυσα το αυτονομιστικό κίνημα των Ταμίλ. Όμως οι προσπάθειές τους να διαχειριστούν την οικονομία -συμπεριλαμβανομένης (ας το λάβουν υπόψη οι υποψήφιοι για την ηγεσία των Συντηρητικών) μιας άστοχης μείωσης της φορολογίας- διακόπηκαν από την πανδημία και καταστράφηκαν από την αύξηση των τιμών των καυσίμων και των τροφίμων.

Ένα κύμα μαζικών διαμαρτυριών απέκτησε τεράστια ορμή, με

*Γράφει ο
Άλεξ
Καλλίνικος*

αποκορύφωμα, σύμφωνα με τον B Skanthakumar (γράφοντας στην ιστοσελίδα της Επιτροπής για την Κατάργηση του Παράνομου Χρέους): «δύο εξαιρετικά επιτυχημένες εθνικές στάσεις εργασίας: το hartal (αποχή και κλείσιμο) της 28ης Απρίλη και την πρώτη γενική απεργία από το... 1980, στις 6 Μάη».

Απεργίες

Η κυβέρνηση κλονίστηκε από αυτές τις απεργίες, οι οποίες κέρδισαν ευρεία υποστήριξη από τους εργαζόμενους του δημόσιου τομέα στα υπουργεία, την Υγεία, τις μεταφορές και τα ταχυδρομεία - που συνήθως είναι πιστοί στην εκάστοτε κυβέρνηση - καθώς και από τους μικροεπιχειρηματίες και τους εργάτες, τους εμπόρους της υπαίθρου, τους αγρότες και τους ψαράδες και τις εργαζόμενες γυναίκες από τις ζώνες μεταποίησης εξαγωγών. Η δύναμη της εργατικής τάξης να παραλύσει την εμπορική δραστηριότητα και να διαταράξει την ομαλότητα, αποτελούσε μεγαλύτερη άμεση απειλή για το κράτος από τα μπλόκα και τις καθιστικές διαμαρτυρίες έξω από το γραφείο του προέδρου».

Πρώτα ο ένας αδελφός Ρατζαπάξα αναγκάστηκε να παραιτηθεί από πρωθυπουργός. Και στη συνέχεια ο άλλος, αφού μια μαζική διαδήλωση εισέβαλε στο παλάτι του, κατέφυγε στις Μαλδίβες και στη συνέχεια στη Σιγκαπούρη, προτού παραιτηθεί από πρόεδρος.

Πολλές άλλες κυβερνήσεις στον παγκόσμιο Νότο αντιμετωπίζουν πολύ παρόμοιους κινδύνους.

Οι Financial Times ανησυχούν: «Αν η σειρά των οικονομικών σοκ που έχουν πλήξει την παγκόσμια οικονομία είναι αρκετά δύσκολο να αντιμετωπιστεί στις πλούσιες χώρες, υπάρχει ακόμη περισσότερος λόγος ανησυχίας σε πολλές από τις φτωχότερες και αναδυόμενες οικονομίες που φιλοξενούν την πλειονότητα του παγκόσμιου πληθυσμού».

Οι οικονομικές πιέσεις φέρνουν πολιτική αστάθεια - και σήμερα οι οικονομικές πιέσεις είναι παντού... «Ο τρόπος με τον οποίο βλέπω τη Σρι Λάνκα είναι είναι σαν ένα καναρίνι στο ανθρακωρυχείο»⁽¹⁾, λέει η Tina Fordham, γεωπολιτικός στρατηγικός αναλυτής και σύμβουλος στην εταιρεία συμβούλων Fordham Global Foresight».

Το πρόβλημα δεν είναι μόνο το αυξανόμενο κόστος των εισαγόμενων τροφίμων. Κυβερνήσεις και εταιρίες στις πιο εύπορες οικονομίες των "αναδυόμενων αγορών" αγοράζουν εύφορες εκτάσεις καλλιεργήσιμης γης παγκοσμίως για να εξασφαλίσουν τον εφοδιασμό τους με τρόφιμα. Οι πιο δημοφιλείς χώρες για αυτές τις δραστηριότητες είναι η Αυστραλία, η Βραζιλία και η Ρωσία, αλλά περιλαμβάνουν επίσης πολύ φτωχότερες αφρικανικές χώρες όπως το Σουδάν, η Μοζαμβίκη, το Κονγκό και η Ακτή Ελεφαντοστού. Πολλές από αυτές τις αρπαγές γης έχουν ήδη προκαλέσει τοπικές αντιδράσεις. Αυτές θα εντείνονται όσο τα τρόφιμα γίνονται πιο ακριβά και πιο σπάνια.

Μπαίνουμε σε μια περίοδο έντονων ταξικών συγκρούσεων που πιθανόν να είναι διαφορετικές από αυτές που βιώσαμε κατά τη διάρκεια της νεοφιλελεύθερης εποχής. Μετά τις μεγάλες ήττες της δεκαετίας του 1980, έγινε ένας μονόπλευρος αγώνας, τα αφεντικά ξεζούμισαν τους εργαζόμενους με ατελείωτες «μεταρρυθμίσεις». Αλλά αντιμέτωποι με τα πεινασμένα παιδιά τους, οι εργαζόμενοι θα αντεπιτεθούν. Όπως δείχνει η Σρι Λάνκα, θα χρησιμοποιήσουν πολλές διαφορετικές μεθόδους - πορείες, αγρυπνίες, εξεγέρσεις και, το ειδικό όπλο της εργατικής τάξης, τις απεργίες.

⁽¹⁾ Τα καναρίνια μέσα σε ορυχεία λειτουργούσαν σαν προειδοποιητικό σήμα κινδύνου, επειδή πέθαιναν όταν υπήρχε διαρροή τοξικών αερίων.

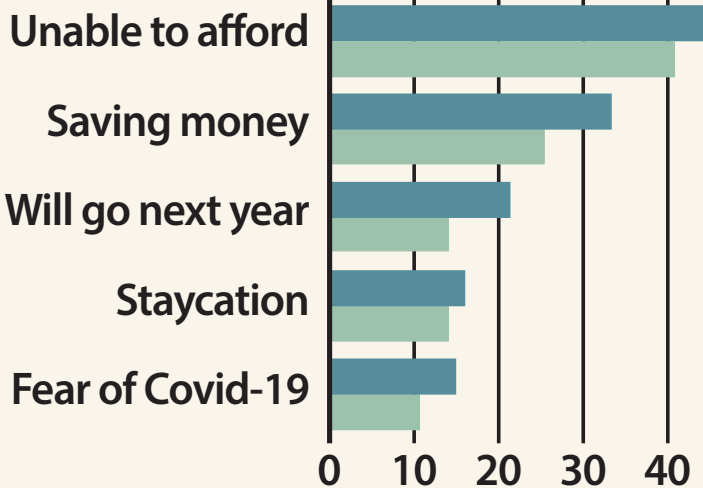
Συνέχεια από τη σελ. 1

Πρώτα απ' όλα, οι εξελίξεις στον ενεργειακό τομέα είναι αναπόσπαστα δεμένες με τον πόλεμο στην Ουκρανία και τον οικονομικό πόλεμο των κυρώσεων που συνοδεύει αυτή την ιμπεριαλιστική σύγκρουση. Στα πλαίσια των κυρώσεων της Δύσης κατά της Ρωσίας ακυρώθηκε ο δεύτερος αγωγός Ρωσίας-Γερμανίας Nordstream2 και τώρα μιλάνε για τον εκβιασμό του Πούτιν που απειλεί να κρατήσει κλειστό και τον πρώτο αγωγό.

Ο Nordstream1 δίνει το 58% των αναγκών της Γερμανίας σε φυσικό αέριο. Οι κερδοσκοπικοί δεν περίμεναν την 21 Ιουλίου για να εκμεταλλευτούν τις «ελλείψεις»: η τιμή του φυσικού αερίου στο ευρωπαϊκό χρηματιστήριο ανέβηκε 130% από τον Φλεβάρη μέχρι σήμερα.

Ακόμα χειρότερα, οι κινήσεις του Μπάιντεν ρίχνουν λάδι στη φωτιά των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών. Όχι μόνο έδωσε συγχωροχάρτι στον πρίγκιπα Μοχάμεντ μπιν Σαλμάν, αυτό το τέρας που έδωσε εντολή να δολοφονήσουν και να τεμαχίσουν το πτώμα του δημοσιογράφου Αντνάν Κασόγκι μέσα στο προξενείο της Σαουδικής Αραβίας στην Ισταμπούλ. Αλλά και κλιμάκωσε τη δράση του Ισραήλ στη Μέση Ανατολή εξασφαλίζοντας ελεύθερο πέρασμα για τα αεροπλάνα του Ισραήλ από τον εναέριο χώρο της Σαουδικής Αραβίας! Η απειλή ότι ο πόλεμος μπορεί να απλωθεί από την Ουκρανία μέχρι την Ανατολική Μεσόγειο και τον Περσικό Κόλπο γίνεται μεγαλύτερη.

Reasons for not travelling this summer (%)

Survey carried out in May 2022
Sources: Europ Assistance, Ipsos, Statista

Χωρίς διακοπές

Σύμφωνα με έρευνα που έγινε τον Μάη 2022 στις ΗΠΑ και στην Ευρώπη, μεγάλα ποσοστά δηλώνουν ότι δεν θα μπορέσουν να φύγουν για διακοπές αυτό το καλοκαίρι. 40-45% δηλώνουν ότι δεν έχουν τα λεφτά, γύρω στο 30% ότι προσπαθούν να κάνουν οικονομίες, σχεδόν 20% ελπίζει να τα καταφέρει του χρόνου. Γύρω στο 15% θα κάνει διακοπές στο σπίτι του και ένα 10% φοβάται την πανδημία.

ΣΥΝΤΡΙΒΗ
ANTONOV

Σταματήστε τον πόλεμο

Η συντριβή του Αντόνοφ με το επικίνδυνο φορτίο λίγο έξω από την Καβάλα είναι μια μεγάλη τραγωδία. Τα μέλη του πληρώματος έχασαν τη ζωή τους, οι κάτοικοι των γύρω χωριών είδαν το χάρο με τα μάτια τους, και τώρα δικαιολογημένα ανησυχούν για τις επιπτώσεις από το φορτίο που χύθηκε στα χωράφια τους.

Σύμφωνα με τις επίσημες ανακοινώσεις, η πτήση ήταν νόμιμη, μια ιδιωτική εταιρεία της Σερβίας χρησιμοποιούσε ένα Ουκρανικό αεροπλάνο για να μεταφέρει στρατιωτικό υλικό στο Μπαγκλαντές με την έγκριση του υπουργείου Άμυνας. Απλά έτυχε μια «κακιά στιγμή».

Δεν πρέπει να αφήσουμε να συγκαλυφθούν έτσι οι ευθύνες. Ο πόλεμος του ΝΑΤΟ με τον Πούτιν στην Ουκρανία έχει δώσει το υπόβαθρο για τέτοια «ατυχήματα».

Μανία εξοπλισμών

Ένας πρώτος προφανής παράγοντας είναι η μανία των εξοπλισμών που έχει εξαπλωθεί σε όλο τον κόσμο. Το ξέρουμε εδώ πολύ καλά με τον Μητσοτάκη που παραγγέλλει όλο και περισσότερα F16 κάθε μήνα. Το ξέρουμε για τη Γερμανία που αποφάσισε να ξοδέψει 100 δις ευρώ για πολεμικές δαπάνες. Η τρέλα απλώνεται και στην Ασία όπου ο Μπάιντεν ετοιμάζει την επόμενη σύγκρουση της Δύσης με την Κίνα.

Η έξαρση των ανταγωνισμών αγκαλιάζει και τα Βαλκάνια. Η ΕΕ και το ΝΑΤΟ τρέχουν να καταπιούν τα δυτικά Βαλκάνια για να αποκλείσουν τη ρωσική επιρροή. Η Βόρεια Μακεδονία και η Αλβανία βρίσκονται στο κατώφλι, η Σερβία πιέζεται να αποφασίσει. Ο Μητσοτάκης θέλει να γίνει «νονός των Βαλκανίων» και είναι χωμένος ως το λαιμό σε όλα τα βρόμικα παζάρια που γίνονται.

Εργατικές απαντήσεις στις πολλαπλές κρίσεις

Οι υποσχέσεις της ΕΕ και του Μητσοτάκη για «ενεργειακές επιδοτήσεις» είναι ψίχουλα μπροστά στην κλιμάκωση των εξοπλιστικών προγραμμάτων. Τα πολλά λεφτά πηγαίνουν εκεί. Αλλά το πρόβλημα δεν σταματάει εδώ. Ο αγώνας δρόμου για εξασφάλιση πηγών ενέργειας σε συνθήκες οι-

κονομικού και θερμού πολέμου έχει ανοίξει διπλά τις πόρτες για επιστροφή στα ορυκτά καύσιμα. Όλες οι διακηρύξεις του ΟΗΕ και των κυβερνήσεων για «πράσινη μετάβαση» έχουν γίνει κουρελόχαρτα: περισσότερο πετρέλαιο, περισσότερο φυσικό αέριο, περισσότερο λιγνίτη- αυτή είναι η πολεμική κραυγή τους.

Κλιματική αλλαγή

Και όλα αυτά την ώρα που η κλιματική αλλαγή ήδη χτυπάει με καταστροφική μανία. Καύσωνες με θερμοκρασίες ρεκόρ ακόμα και στη Βρετανία, φονικές πυρκαγιές στην Ισπανία, καμένη φέτος η επαρχία Ρεθύμνου όπως η βόρεια Εύβοια πέρσι. Όσο για τη δυνατότητα του απλού κόσμου να πάει διακοπές, αυτή έχει γίνει άπιαστο όνειρο.

Σύμφωνα με την πιο πρόσφατη έρευνα στην πιο πλούσια χώρα του κόσμου, στις ΗΠΑ το 45

τοις εκατό του πληθυσμού δηλώνει ότι δεν έχει λεφτά για να πάει διακοπές. Στην Ελλάδα, η ακρίβεια στα ναύλα των πλοίων ακυρώνει τις ελπίδες των περισσότερων για μπάνια σε κάποιο νησί.

Η ανάγκη για εργατικές απαντήσεις σε αυτές τις προκλήσεις γίνεται όλο και πιο επιτακτική. Αντί να επιδοτεί τα κέρδη των εφοπλιστών απαλλάσσοντάς τους από τη φορολογία, η κυβέρνηση θα έπρεπε να κρατικοποιήσει την ακτοπλοία και να δώσει δωρεάν εισιτήρια στον κόσμο που θέλει να πάει διακοπές.

Αντί να δίνει «fuel pass» για μετακινήσεις «ο καθένας με το αυτοκίνητό του», θα έπρεπε να ενισχύσει τις δημόσιες συγκοινωνίες και να καθιερώσει δωρεάν εισιτήριο στα τρένα και στα λεωφορεία. Όταν ο Μακρόν φτάνει να υπόσχεται κρατικοποίηση της γαλλικής ΔΕΗ και ο Γκονζάλες στην Ισπανία δίνει δωρεάν ταξίδια με το τρένο για τους επόμενους μήνες, γίνεται ολοφάνερο ότι οι εργατικές διεκδικήσεις είναι απόλυτα εφικτές.

Για να τις κάνουμε πράξη, όμως, χρειάζεται να οργανώσουμε την εργατική πάλη, να συνδέσουμε τους αγώνες, από την πάλη για αυξήσεις μέχρι την αντίσταση στον πόλεμο και τους εξοπλισμούς, και να δυναμώσουμε την Αριστερά που αγωνίζεται για την ανατροπή και της κυβέρνησης και ολόκληρου αυτού του καταστροφικού συστήματος.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Οι Ολλανδοί αγρότες και το “χρηματιστήριο ρύπων”

Η Ολλανδία αναφέρεται ως η «πολύ μικρή χώρα που ταιΐζει όλο το κόσμο». Είναι ο δεύτερος μεγαλύτερος εξαγωγέας τροφίμων (σε αξία) παγκοσμίως μετά τις ΗΠΑ. Όμως οι αγρότες και οι κτηνοτρόφοι της χώρας είναι ανάστατοι μετά την απόφαση της κυβέρνησης να περιορίσει τα κοπάδια των βοοειδών κατά 30% περίπου καθώς και τη χρήση συγκεκριμένων κατηγοριών λιπασμάτων. Ο λόγος είναι υποτίθεται ο περιορισμός των εκπομπών αζώτου που η χώρα παραβιάζει συστηματικά. Το περίεργο είναι ότι η απόφαση πάρθηκε εν μέσω διατροφικής κρίσης και ενώ οι τιμές των τροφίμων έχουν πάρει την ανηφόρα. Γεννιέται λοιπόν το ερώτημα ποιος ο πραγματικός λόγος που η νεοφιλελεύθερη Ολλανδική κυβέρνηση κρατά αυτή τη στάση;

Πρόσφατο ρεπορτάζ της ιστοσελίδας Politico παραπέμπει σε μια πιθανή εξήγηση. Αναφέρει ότι λόγω των δικαιωμάτων εκπομπών αζώτου που συνοδεύουν τα αγροτεμάχια οι τιμές της γης στην Ολλανδία είναι στα ύψη. Με τον περιορισμό των κοπαδιών λοιπόν συμφέρει τους μικρομεσαίους αγρότες να πουλήσουν τη γη τους στην Ολλανδία και νοικιάσουν γη στη Γερμανία, το Βέλγιο και τον Καναδά.

Η μετακίνηση πληθυσμών απαντάται συχνά στην ιστορία του καπιταλισμού και ανατρέχοντας στην ιστορία μπορούμε να βρούμε απαντήσεις στην Ολλανδική αναταραχή. Σε ένα άρθρο του στη Herald Tribune (ο τίτλος είναι Αναγκαστική Μετανάστευση) γραμμένο στα μέσα του 19ου αιώνα, ο Μάρξ αναφέρεται στην αναγκαστική μετανάστευση των κατεστραμμένων Σκωτσέζων και Ιρλανδών αγροτών στις ΗΠΑ την εποχή εκείνη. Γράφει χαρακτηριστικά ότι οι μικρές αγροτικές ιδιοκτησίες είχαν καταστεί αντιπαραγωγικές και την ίδια ώρα η Αγγλία είχε στρέψει το ενδιαφέρον της στη βιομηχανική παραγωγή. Έτσι οι αγροτικοί πληθυσμοί «περίσσειαν» και γι' αυτό «σπρώχτηκαν» στη ξενιτιά.

Κυριαρχία

Κάτι ανάλογο μοιάζει να επιχειρείται σήμερα με τους Ολλανδούς αγρότες και κτηνοτρόφους. Είτε επιδιώκουν την απελευθέρωση γης για άλλες καλλιέργειες/χρήσεις ή τη συγκέντρωση της παραγωγής και των «δικαιωμάτων εκπομπής αζώτου» σε μεγαλύτερες καπιταλιστικές μονάδες αντί για την οικιακή παραγωγή αρκετών από τις υφιστάμενες οικογενειακές μονάδες. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι ακόμα και σήμερα, μετά από πάνω από δύο αιώνες καπιταλισμού, δεν έχουν εκλείψει «γωνιές» μη καπιταλιστικής παραγωγής. Την ίδια ώρα το σύστημα επιδιώκει σταθερά την καθολική κυριαρχία των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής και την εξάλειψη των όποιων μη καπιταλιστικών τομέων.

Βέβαια στις σημερινές συνθήκες οι συγκεκριμένες αναδιարθώσεις είναι σε ευθεία αντίθεση με τις ανάγκες της κοινωνίας αφού περιορίζουν την παραγωγή των αξιών χρήσης που η κοινωνία χρειάζεται περισσότερο. Παράλληλα οι πολιτικές υποτιθέμενης προστασίας του περιβάλλοντος είναι στη ουσία πολιτικές προώθησης συγκεκριμένων συμφερόντων έναντι άλλων. Αυτός είναι και ο λόγος που η σύγκρουση είναι τόσο σκληρή.

Το τελευταίο αξίζει αναλυτικότερης αναφοράς. Αντί για την εφαρμογή τεχνικών που θα προστατεύουν το περιβάλλον αυτό που επιχειρείται είναι η δημιουργία ενός παγκόσμιου «χρηματιστηρίου ρύπων». Το τελευταίο θα επηρεάζει τον καπιταλιστικό ανταγωνισμό τόσο εντός του ίδιου κλάδου όσο και ανάμεσα σε διαφορετικούς κλάδους παραγωγής. Στην προκειμένη περίπτωση αφορά την καταστροφή μικρομεσαίων αυτοαπασχολούμενων αγροτών και κτηνοτρόφων σε όφελος των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Αυτός είναι και ο λόγος που η Ολλανδική κοινωνία είναι στο πλευρό τους. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι φορτηγατζήδες και άλλες κατηγορίες εργαζομένων τους συμπαραστέκονται έμπρακτα και βρίσκονται δίπλα τους στις πορείες και τα οδοφράγματα.

Νίκος Στραβελάκης

Διάλογος για την παρέμβαση στις εκλογές

Μεγάλη ανταπόκριση και πλούσια συζήτηση χαρακτήρισαν την σύσκεψη των οργανώσεων της ριζοσπαστικής, αντικαπιταλιστικής Αριστεράς που έγινε με πρωτοβουλία του ΣΕΚ την Τετάρτη 13 Ιούλη στη Νομική Σχολή της Αθήνας. Στο κάλεσμα ανταποκρίθηκαν οργανώσεις αλλά και ανένταχτοι αγωνιστές/τριες. Στόχος της σύσκεψης, όπως τόνιζε και το κείμενο-πρόσκληση σ' αυτήν, ήταν να ξεκινήσει η ενωτική προσπάθεια για παρέμβαση στις εκλογές, όποτε και αν γίνουν για να συσπειρώσει:

«Αγωνίστριες και αγωνιστές που δίνουν τις μάχες ενάντια στη ΝΔ και ψάχνουν για εναλλακτική πέρα από τα όρια μιας 'προοδευτικής' διακυβέρνησης' που υπόσχεται ο ΣΥΡΙΖΑ και παζαρεύει το ΜΕΡΑ25. Που έχουν την εμπειρία της υποταγής του ΣΥΡΙΖΑ και σαν κυβέρνηση και σαν αντιπολίτευση, στις πιέσεις της κυρίαρχης τάξης στα πλαίσια της διαχείρισης του συστήματος. Που δεν καλύπτονται από το ΚΚΕ, που παρά τις κριτικές από τα αριστερά, αρνείται την ενότητα δράσης, εγκλωβισμένο στη θεωρία των 'αρνητικών συσχετισμών'.

Για να συγκροτήσουμε δυνατή αριστερή αντιπολίτευση και να στηρίξουμε τις σκληρές ταξικές αναμετρήσεις που θα ακολουθήσουν ενάντια στις άγριες επιθέσεις που προετοιμάζει η άρχουσα τάξη με νέο μνημόνιο σε συνθήκες ιμπεριαλιστικού πολέμου και πανδημίας».

Εκ μέρους του ΣΕΚ την σύσκεψη άνοιξε ο **Γ. Σηφακάκης**, μέλος της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Τόνισε ότι η αφετηρία για αυτή την προσπάθεια είναι οι δυνατότητες που δίνει η κρίση του συστήματος αλλά κυρίως η ριζοσπαστικοποίηση και τα πολιτικά προχωρήματα στην εργατική τάξη και τη νεολαία. Γι' αυτό το λόγο, μια τέτοια ενωτική πρωτοβουλία μπορεί να ξεκινήσει με τις πολιτικές αιχ-

μές που έχουν αναδείξει οι αγώνες το προηγούμενο διάστημα.

Από την πάλη για αυξήσεις πολύ πάνω από τον πληθωρισμό και για ΣΣΕ, την αντιπολεμική πάλη ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο ΝΑΤΟ-Ρωσίας στο έδαφος της Ουκρανίας, μέχρι την πάλη ενάντια στο σεξισμό, την καταπίεση των γυναικών και τους πλούσιους βιαστές φίλους της κυβέρνησης. Το αντικαπιταλιστικό μεταβατικό πρόγραμμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ -με τα αιτήματα για διαγραφή του χρέους, έξοδο από την ΕΕ, κρατικοποίηση των τραπεζών και βασικών τομέων όπως της ενέργειας χωρίς αποζημίωση για τ' αφεντικά και με εργατικό έλεγχο- διατηρεί την επικαιρότητά του.

Στη συνέχεια τον λόγο πήραν εκπρόσωποι οργανώσεων που συμμετείχαν στην σύσκεψη. Ο **Χρ. Τουλιάτος** εκ μέρους της ΑΡΑΝ, ο **Αλ. Μινωτάκης** από την Αναμέτρηση-οργάνωση για μια νέα κομμουνιστική Αριστερά, ο **Αν. Νταβένελος** από τη ΔΕΑ, ο **Γ. Σαπουνάς** από την Α.Π.Ο, ο **Σπ. Πακακωνσταντίνου** από το ΚΚΕ (μ-λ), ο **Δ. Σαραφιανός** από την ΑΡΑΣ, ο **Γ. Δημητρόπουλος** από την ΑΡΙΣ, οι **Θ. Λιανός** και **Στ. Τζιορτζιώτης** από το ΝΑΡ-νΚΑ, ο **Κ. Δελημήτρος** από το Αριστερό Ρεύμα, ο **Κ. Μάρκου** από την Κίνηση για ένα Σύγχρονο Κομμουνιστικό Σχέδιο.

Προοπτική

Οι περισσότερες τοποθετήσεις στάθηκαν θετικά απέναντι στην προοπτική για μια ενωτική παρέμβαση της ριζοσπαστικής, αντικαπιταλιστικής, αντιιμπεριαλιστικής Αριστεράς στις εκλογές. Όπως τονίστηκε χαρακτηριστικά σε μια τοποθέτηση: «Στο ερώτημα μπορούμε και πρέπει; Η απάντηση είναι ναι. Στο

ερώτημα θέλουμε; Η απάντηση είναι πάλι emphaticά, ναι». Άλλες τοποθετήσεις τόνισαν ότι «υπάρχει η πολιτική βάση εκλογικής συνεργασίας», όχι για ένα «προγραμματικό πόλο» ή ένα νέο πολιτικό μέτωπο αλλά για μια «εκλογική συνεργασία» ή ένα «εκλογικό μπλοκ».

Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν διαφορές και αποκλίσεις για τις δυνατότητες που ανοίγουν οι αγώνες για τη μαχόμενη Αριστερά ή πάνω στο περιεχόμενο των αναγκαίων πολιτικών αιχμών μιας εκλογικής συνεργασίας. Όμως, το πρώτο βήμα σε αυτό το διάλογο έγινε. Η σύσκεψη ολοκληρώθηκε με τη δέσμευση των περισσότερων συμμετεχόντων ότι η προσπάθεια θα επαναληφθεί στις αρχές του Σεπτεμβρίου.

Η συζήτηση για την παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στις μάχες του επόμενου διαστήματος, ανάμεσα σε αυτές και τις εκλογικές, κυριάρχησε και στην εκδήλωση που οργάνωσε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ την Παρασκευή 15 Ιούλη στην πλ. Πρωτομαγιάς στο Π. Άρεως. Ομιλητές στην εκδήλωση ήταν ο **Αν. Δραγανίγος** και ο **Γ. Σηφακάκης**.

Αυτή η συζήτηση είναι ανοιχτή και στην ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Το μέτωπο της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς μπορεί και πρέπει να παρέμβει ενωτικά και αιχμηρά σε αυτές τις μάχες. Η οργή για τη δολοφονική κυβέρνηση της ΝΔ εκδηλώνεται καθημερινά και μέσα στο καλοκαίρι. Είναι η ώρα να μπει μπροστά η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και να συσπειρώσει το μεγάλο δυναμικό του κόσμου που αναζητά εναλλακτική για τους αγώνες του ενάντια σε αυτό το χρεοκοπημένο σύστημα και τους διαχειριστές του.

Λεάνδρος Μπόλαρης

15/7, Εκδήλωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην πλατεία Πρωτομαγιάς. Φωτό: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΠΑΜΜΑΚΑΡΙΣΤΟΣ

Συγκέντρωση στην είσοδο του νοσοκομείου πραγματοποιήσαν δεκάδες εργαζόμενοι της Παμμακαρίστου την Παρασκευή 15/7. Διεκδίκηση της κινητοποίησης ήταν η ενίσχυση της δημόσιας Υγείας με προσλήψεις, χρηματοδότηση, μονιμοποιήσεις των συμβασιούχων, επιστροφή των εργαζόμενων σε αναστολή, ένταξη στα ΒΑΕ.

Το λόγο πήραν εργαζόμενες αναδεικνύοντας τις μεγάλες ελλείψεις που απειλούν τη λειτουργία βασικών τομέων του νοσοκομείου.

«Η υποβάθμιση του νοσοκομείου συνεχίζεται και η αντιμετώπιση που έχουμε από το Υπουργείο είναι σαν να είμαστε αναλώσιμοι» τόνισε η πρόεδρος του σωματείου εργαζομένων **Αναστασία Σταθακάου** και συνέχισε:

«Από χτες παραιτήθηκε η διευθύντρια του Ακτινολογικού. Από δω και πέρα το νοσοκομείο θα έχει μόνο ένα μόνιμο ακτινολόγο κι έναν επικουρικό με απόσπαση από άλλο νοσοκομείο, που δεν ξέρουμε πόσο θα μείνει. Το Παθολογικό συνεχίζει με πέντε παθολόγους να βλέπει και την κλινική κόβιντ και την παθολογική κλινική και τα αντίστοιχα ΤΕΠ και τα διαβητολογικά εξωτερικά ιατρεία. Και μόλις μάθαμε ότι σε λίγες μέρες αυξάνουν τις κλίνες κόβιντ χωρίς καμία ενίσχυση σε προσωπικό. Εμείς λέμε ναι στην αύξηση των κλινών αλλά με πρόσληψη παραπάνω γιατρών, νοσηλευτών και λοιπού προσωπικού. Δεν γίνεται με 5 παθολόγους κι εν μέσω περιόδου αδειών να αυξάνουν τις κλίνες. Το Χειρουργικό δεν εφημερεύει εδώ και καιρό. Τα έχουμε πει τόσες φορές και λύση δεν έχει δοθεί. Κι αν κάνουν κάτι είναι μπαλώματα προσωρινά που δεν κάνουν διαφορά. Θα φέρουν λένε τώρα πνευμονολόγο για 10 μέρες. Τι να κάνει για 10 μέρες ο πνευμονολόγος;

Ταυτόχρονα με όλες αυτές τις ελλείψεις, η κυβέρνηση από τη μια άρει όλα τα μέτρα για τον κόβιντ για τους τουρίστες κι από την άλλη κρατάει τους συναδέλφους μας σε αναστολή. Είναι απαράδεκτο. Όχι μόνο δεν έχει ωφελήσει πουθενά το ΕΣΥ, αντίθετα έχει στερήσει ένα μεγάλο αριθμό απαραίτητων εργαζομένων για τα νοσοκομεία. Συν τοις άλλοις οι επικουρικοί πρέπει να μονιμοποιηθούν. Πάνω από το ένα τρίτο των εργαζόμενων του νοσοκομείου μας είναι επικουρικοί. Η σύμβασή

15/7, Κινητοποίηση στην Παμμακάριστο. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Συναγερμός στα Νοσοκομεία

ΑΓΛΑΪΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Σε καθημερινές δώρες στάσεις εργασίας 8.30πμ-10.30πμ προχωρά το νοσηλευτικό προσωπικό των χειρουργείων στο νοσοκομείο Παίδων Αγλαΐα Κυριακού από την Παρασκευή 22/7. Το ΔΣ του σωματείου εργαζομένων για συμπαράσταση στην κινητοποίηση, αλλά και για τα συνολικότερα προβλήματα υποστελέχωσης του νοσοκομείου, πήρε απόφαση για δίωρη στάση εργασίας όλου του προσωπικού και συγκέντρωση στην πύλη τη Δευτέρα 25/7.

Ήδη από τον Απρίλη, το προσωπικό του χειρουργικού τομέα είχε αποστείλει επιστολή σε υπουργείο, διοικήτη και ΥΠΕ, τονίζοντας ότι «το νοσοκομείο δυσλειτουργεί έντονα και πολλές φορές υπερβαίνει τα όρια ασφαλούς λειτουργίας λόγω έλλειψης νοσηλευτικού προσωπικού...», αλλά και ιατρών αναισθησιολόγων». Διεκδικούν άμεσες προσλήψεις προκειμένου να λειτουργούν πέντε χειρουργικά τραπέζια, ενώ σήμερα λειτουργούν μόνο τρία που δεν είναι ικανά να καλύψουν τις ανάγκες. Πάνω από τρεις μήνες μετά, η μόνη απάντηση που πήραν ήταν από τη διευθύνουσα της νοσηλευτικής υπηρεσίας που τους είπε να κόψουν τις άδειες.

Στήριξη

«Οι νοσηλεύτριες και οι νοσηλευτές του χειρουργικού τομέα έχουν τη στήριξη όλων» δηλώνει στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Μαρία Αλιφιέρη**, πρόεδρος του σωματείου εργαζομένων του Αγλαΐα Κυριακού. «Σαν σωματείο προγραμματίζουμε, εκτός των άλλων, να βγάλουμε μία ανακοίνωση σχετικά με την αναμονή και τις ακυρώσεις στα χειρουργεία για να τη μοιράζουμε στον κόσμο. Να αναδείξουμε τις ευθύνες της κυβέρνησης για αυτήν την κατάσταση και να φέρουμε τον κόσμο να παλέψει μαζί μας. Κανείς δεν θέλει να μπαίνει το παιδί του σε χειρουργείο και να κινδυνεύει λόγω υποστελέχωσης. Δεν είναι μόνο οι άδειές μας και οι αυξήσεις στους μισθούς τα αιτήματά μας, αλλά και μια ασφαλής λειτουργία για τους ασθενείς. Για να μην υπάρχουν οι τεράστιες λίστες αναμονής, αλλά αντιμετώπιση των περιστατικών σε χρόνο ιατρικά ενδεδειγμένο. Και όσο προχωράει η ακρίβεια, όλο και περισσότερος κόσμος έχει ανάγκη το δημόσιο νοσοκομείο και την δωρεάν περίθαλψη.

Το τελευταίο διάστημα υπάρχει πλούσια δράση των εργαζομένων του νοσοκομείου και συσπείρωση με το σωματείο. Αυτό έχει να κάνει από τη μία με το ότι το ΔΣ του σωματείου αποτελείται πλέον αποκλειστικά από δυνάμεις της Αριστεράς, από την άλλη με την ίδια τη σκληρή πραγματικότητα που βιώνουμε καθημερινά, η οποία μας εξοργίζει, αλλά ταυτόχρονα μας ριζοσπαστικοποιεί. Έχουν την εμπειρία πλέον όλοι οι συνάδελφοι ότι δεν φέρνει αποτέλεσμα μια τυπική συζήτηση με τη διοίκηση, αλλά ο αγώνας και οι κινητοποιήσεις. Αποδείχτηκε αυτό πολλές φορές μέσα στα τελευταία χρόνια, με το πιο άμεσο παράδειγμα το ότι σταματήσαμε ουσιαστικά τις μετακινήσεις αναισθησιολόγων στο Καραμανδάνειο».

Ανακοίνωση στήριξης στον αγώνα των εργαζομένων του Αγλαΐα Κυριακού εξέδωσε το Σωματείο Εργαζομένων του Καραμανδάνειου Νοσοκομείου Παίδων Πάτρας και η Ένωση Ιατρών Νοσοκομείων Αχαΐας.

Όλα τα νοσοκομεία πανελλαδικά εκπέμπουν SOS. Στο κόκκινο βρίσκεται η εντατικοποίηση όλου του προσωπικού, ιατρικού, νοσηλευτικού και καθαριότητας, για να ανταπεξέλθουν στον τεράστιο όγκο περιστατικών με την υποστελέχωση να κυριαρχεί σε όλα τα τμήματα. Γι' αυτό δεν υπάρχει βδομάδα χωρίς πρόγραμμα δράσεων -συνελεύσεις, διαμαρτυρίες, στάσεις εργασίας και απεργίες- σε δεκάδες νοσοκομεία σε όλη τη χώρα, διεκδικώντας προσλήψεις, μονιμοποίηση συμβασιούχων και επιστροφή όσων είναι σε αναστολή. Επόμενος μεγάλος σταθμός η διαδήλωση που καλεί η ΠΟΕΔΗΝ στη Θεσσαλονίκη στις 9 Σεπτέμβρη, όπου όλα τα ρυάκια αντίστασης μπορούν να ενωθούν σε ένα ορμητικό ποτάμι υγειονομικών. Εργαζόμενοι από νοσοκομεία όλης της χώρας ήδη ετοιμάζουν το ανέβασμά τους στη Θεσσαλονίκη για να διαδηλώσουν με το Καραβάνι της Υγείας.

ΦΙΛΙΑΤΕΣ

Σε στάση εργασίας από τις 12μ μέχρι τη λήξη της βάρδιας προχωρούν οι εργαζόμενοι του Γενικού Νοσοκομείου Φιλιατών την Τετάρτη 20 Ιούλη με κινητοποίηση στην πύλη του νοσοκομείου. Η απόφαση πάρθηκε στη συνέλευση του σωματείου εργαζομένων που έγινε την Παρασκευή 15/7 με βασικό θέμα συζήτησης τις τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό.

«Το νοσοκομείο εφημερεύει χωρίς αναισθησιολόγο κάποιες μέρες, άλλες χωρίς ακτινολόγο, ενώ υπάρχει και μεγάλο πρόβλημα υποστελέχωσης στο μικροβιολογικό», δηλώνει ο **Νίκος Μέτσικας**, παθολόγος επιμελητής Β' στο νοσοκομείο. «Όταν ένας ασθενής χρειαζόταν να διασωληνωθεί και δεν υπήρχε αναισθησιολόγος, έπρεπε να μεταφερθεί με ασθενοφόρο στα Ιωάννινα με συνοδεία ειδικευόμενου. Πλέον οι ελλείψεις όμως ακουμπούν και τον πυρήνα του νοσοκομείου. Η Παθολογική κλινική, που αφορά τη μεγάλη πλειοψηφία των νοσηλευομένων, ξεμένει από ειδικευόμενους. Είναι οι ειδικευόμενοι που όλο τον χρόνο έτρεχαν σε όλα τα πόστα, από κόβιντ μέχρι επείγοντα, και δεν ανέχονται άλλο αυτή την κατάσταση και κάποιος από αυτούς παραιτούνται. Ακόμα και η διακομιδή ασθενούς θα είναι επισφαλής, γιατί δεν θα υπάρχει ειδικευόμενος να τον συνοδεύσει. Τον Σεπτέμβρη το πρόβλημα θα είναι τεράστιο, γιατί πολλοί θα φύγουν, ενώ δεν δηλώνονται άλλοι στη λίστα για να έρθουν.

Έχει επηρεάσει τη λειτουργία του νοσοκομείου και το νέο κύμα κόβιντ. Μπορεί ο αριθμός των περιστατικών να μην είναι όπως τον χειμώνα, αλλά απαιτείται η λειτουργία ξεχωριστού τμήματος. Άρα το ίδιο προσωπικό πρέπει να καλύψει ένα επιπλέον τμήμα. Με τις κινητοποιήσεις μας διεκδικούμε να καλύπτονται όλες οι οργανικές θέσεις με μόνιμο προσωπικό και όχι με επικουρικό, όπως και να καλυφθούν όλες οι θέσεις των ειδικευόμενων».

ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ-ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Πάλη για αυξήσεις

Με μία πρώτη νίκη ολοκληρώθηκε η απεργιακή κινητοποίηση των εργαζόμενων στον Επισιτισμό και Τουρισμό στην Αττική στις 13 Ιούλη. 24ωρη απεργία είχε κηρύξει το Συνδικάτο Επισιτισμού Τουρισμού ν. Αττικής.

Το Υπουργείο Εργασίας, κάτω από την πίεση της απεργίας, αναγκάστηκε να αποσύρει την κατάπτυστη εγκύκλιο με την οποία νομιμοποιούσε την κατάργηση της πενήντης εργασίας στον Επισιτισμό και άφηνε περιθώρια για επιπλέον περικοπές, ενσωματώνοντας κατοχυρωμένα επιδόματα στον βασικό μισθό. Λίγες μέρες μετά την κήρυξη της σύμβασης στον Επισιτισμό ως υποχρεωτική για τους εργοδότες, ο **Χατζηδάκης** έτρεξε να τους καλύψει με αυτήν την εγκύκλιο, αλλά έφαγε τα μούτρα του ξεσηκώνοντας όλον τον κλάδο. Ο αγώνας συνεχίζεται για Συλλογικές Συμβάσεις με αυξήσεις και για την εφαρμογή τους σε όλα τα ξενοδοχεία και τις επιχειρήσεις επισιτισμού.

Οι απεργοί ξεκίνησαν με συγκέντρωση έξω από το ξενοδοχείο Electra Metropolis στη Μητροπόλεως, διαδήλωσαν στη Σταδίου και κατέληξαν στο Υπουργείο Εργασίας. Με πανό συμμετείχαν οι εργαζόμενοι από τα ξενοδοχεία Intercontinental, Royal Olympic και Athens Marriott, ενώ στο μπλοκ του **αντικαπιταλιστικού δικτύου “Καμαριέρα”** και του **Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης** συμμετείχαν εργαζόμενοι του κλάδου, αλλά και αλληλέγγυοι συνδικαλιστές και εργαζόμενοι από άλλους εργατικούς χώρους. Στο μπλοκ της “Καμαριέρας” έδιναν τον τόνο συνθήματα όπως “Ακρίβεια, ανεργία, εξαήμερη εργασία - κάτω η Νέα Δημοκρατία”, “Πενήντηρο θωρο σταθερή δουλειά - καμιά θυσία για τα αφεντικά” και “Θέλουμε αυξήσεις, θέλουμε Υγεία, προσλήψεις στα μαγαζιά και τα νοσοκομεία”.

«Στον Επισιτισμό κάθε πέρσι και καλύτερα», υπογράμμισε η **Εύη Μοσχοβίτσκαγια**, μέλος του δικτύου “Καμαριέρα” σε δήλωσή της στην Εργατική Αλληλεγγύη. «Ακόμα και σε δουλειά σεζόν, που παλιότερα

έπαιρνες ένα κάποιο αντίτιμο για να δουλεύεις σαν σκλάβος για λίγους μήνες χωρίς ρεπό, τώρα τα λεφτά είναι τα ίδια με το να δουλεύεις στην Αθήνα. Κι εδώ όμως το πενήντηρο είναι εξαίρεση. Κανόνας είναι το εξαήμερο, ακόμα και το εβδομήντηρο. Όσοι δουλεύουν πολλά χρόνια είναι σακατεμένοι με τενοντίτιδες και λουμπάγκο. Γι’ αυτό παραιτούνται και δεν πάνε για δουλειά. Αλλά πρέπει να περάσουμε από το ατομικό στο συλλογικό. Να συσπειρωθούμε στα σωματεία και να παλέψουμε. Στον κλάδο μας επίσης χρειάζεται να μπει κεντρικά η αντιρατσιστική μάχη για να πάρουν χαρτιά οι μετανάστες εργάτες. Τα αφεντικά τους εκμεταλλεύονται περισσότερο και γίνονται επιθετικά εναντίον τους, γιατί ξέρουν ότι τους κρατούν στο χέρι, καθώς είναι “παράνομοι”.

Αντίσταση και νίκες

Το τελευταίο διάστημα έχουμε περισσότερα παραδείγματα αντίστασης και νίκες, όπως στην efood. Και η διάθεση των συναδέλφων είναι πιο μαχητική. Χαρακτηριστική ήταν η εικόνα από την εξόρμηση που κάναμε σε καφετέριες και φούρνους στην Καλλιθέα για τη σημερινή απεργία. Υπήρχε τρομερό ενδιαφέρον να συζητήσουν με εμάς για την απεργία και για τη συνέχεια και μας έδιναν την εικόνα των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν. Πολλοί αγόρασαν την Εργατική Αλληλεγγύη, πράγμα ενδεικτικό της διάθεσης για αγώνα και του πολιτικού προχωρήματος. Γι’ αυτό πρέπει να καλεστεί μια νέα 24ωρη πανελλαδική απεργία σε όλον τον κλάδο του Επισιτισμού-Τουρισμού, ώστε να εκφραστεί αυτή η διάθεση».

«Εγώ δουλεύω ούτως ή άλλως εξαήμερο οχτάωρο σε μεγάλη αλυσίδα καφέ», τόνισε η **Ερριέτα**. «Στο κατάστημα που είμαι έχουμε μείνει μόνο τρεις εργαζόμενοι, που δεν φτάνουν. Είναι κοροϊδία ότι ο Χατζηδάκης φέρνει το δήμερο για να δουλεύουμε λιγότερες ώρες. Και τα λεφτά δεν φτάνουν ούτε για να νοικιάσω σπίτι. Μόνο μέσα από

τις μάχες μας μπορούμε να κερδίσουμε καλύτερους όρους και συνθήκες, γι’ αυτό χρειάζεται να οργανώσουμε μαζικά τον κόσμο του κλάδου στο συνδικάτο».

«Ζητάμε άμεσα αυξήσεις πάνω από 15%. Οι μισθοί μας είναι ίδιοι από το 2007, ο πληθωρισμός έχει φτάσει στο 12% κι εμείς δουλεύουμε με τεράστιο φόρτο εργασίας για ψίχουλα», τόνισε ο **Γιώργος Κουβάκης**, security. «Ο κόσμος που έχουμε να εξυπηρετήσουμε είναι ίσως περισσότερος από το 2019, ενώ το προσωπικό λιγότερο. Όλα τα τμήματα ζορίζονται και οι συνάδελφοι φεύγουν εξαντλημένοι κάθε μέρα, χωρίς ταυτόχρονα να τα βγάζουμε πέρα οικονομικά. Γι’ αυτό είμαστε διατεθειμένοι να το πάμε μέχρι τέρμα. Ο κόσμος έχει απηυδύσει και θέλει να παλέψει. Στο Intercontinental είχε επιτυχία σήμερα η απεργία».

«Είναι τραγικό και προσβλητικό για εμάς να γυρνάμε στο σπίτι μας και να μην μπορούμε να προσφέρουμε στις οικογένειές μας γιατί έχουμε αφήσει τα κόκκαλά μας στη δουλειά. Δεν ανεχόμαστε πλέον να δουλεύουμε σε αυτές τις συνθήκες. Είναι άπληστοι οι ξενοδοχοί, γιατί θέλουν να θησαυρίσουν στις δικές μας πλάτες. Πλάτες βάλαμε και όταν δεχτήκαμε μειώσεις το 2012 για να αντιμετωπίσουμε τα “δύσκολα” χρόνια της κρίσης. Αν και ξέρουμε πολύ καλά ότι ο Τουρισμός πήγαινε πάρα πολύ καλά, όπως πάει και τώρα. Ας βάλουν πλέον πλάτες οι διευθυντάδες και τα στελέχη», δήλωσε ο **Νίκος Ξενάκης**, εργαζόμενος στην κουζίνα, ενώ ο συνάδελφός του, **Νεκτάριος Γιατράς**, μας είπε: «Τα golden boys υπάρχουν και στα ξενοδοχεία. Είναι οι λίγοι που παίρνουν τα πολλά κι εμείς που δουλεύουμε για δύο δεν παίρνουμε τίποτα. Έτσι γλιτώνουν μισθούς και βγάζουν υπερκέρδη. Λέπουν κάποιους με άδεια, κάποιους άλλους με κόβιντ και η λύση που δίνει η επιχείρηση είναι να κοπούν τα ρεπό μας. Να κόψουν τα δικά τους τα ρεπό. Εδώ δεν μας πληρώνουν ούτε τις υπερωρίες. Όσο και να δουλέψουμε παίρνουμε μόνο τον μισθό μας».

Μάνος Νικολάου

EPT

Μάχη σε όλα τα ΜΜΕ

Συνεχίστηκαν οι κινητοποιήσεις στην ΕΡΤ και τα δημόσια ΜΜΕ την εβδομάδα που πέρασε με στάση εργασίας την Πέμπτη 14/7 και 24ωρη απεργία τη Δευτέρα 18/7, για τη διεκδίκηση συλλογικής σύμβασης εργασίας με αυξήσεις στους μισθούς. Αυτή τη φορά μάλιστα οι απεργιακές κινητοποιήσεις δεν αφορούσαν μόνο τους δημοσιογράφους αλλά το σύνολο των εργαζόμενων στα δημόσια ΜΜΕ. Η κυβέρνηση απέρριψε το αίτημα για αυξήσεις στους μισθούς και πρόσφερε στους δημοσιογράφους δωροεπιταγές και τροφεία! «Εμμένουμε σε πραγματικές αυξήσεις» δηλώνουν τα σωματεία που κήρυξαν τις απεργιακές κινητοποιήσεις.

«Απεργούμε σήμερα συντονισμένοι δημοσιογράφοι και υπάλληλοι. Είναι κοινός ο στόχος άλλωστε» μας λέει την ημέρα της απεργίας η **Ειρήνη Φωτέλλη**, εργαζόμενη στην ΕΡΤ και μέλος του ΔΣ του ΠΣΥΠΕΡΤ. «Παλεύουμε για συλλογική σύμβαση αξιοπρέπειας με μισθολογικές αυξήσεις. Η διοίκηση πριν μερικούς μήνες κατάφερε με τροπολογία στη Βουλή να εξαιρεθεί από το μισθολόγιο των διοικήσεων των ΔΕΚΟ και να θεσπίσει μεγάλες αυξήσεις στους δικούς της μισθούς και μπόλους για τους στόχους που οι ίδιοι θα θέτουν. Σε μας τους εργαζόμενους πετάνε τα ψίχουλα που πέφτουν κάτω από το τραπέζι.

Επιβολή

Τώρα η ίδια διοίκηση προσπαθεί πραξικοπηματικά να επιβάλει ένα σχέδιο ΣΣΕ το οποίο έχει συμφωνήσει μόνο με δύο σωματεία από τα έξι που υπάρχουν στην ΕΡΤ. Και μάλιστα μόνο το ένα από αυτά είναι στη σύμπραξη σωματείων που το δικαστήριο θεωρεί ως αρμόδια κι αντιπροσωπευτικά για να συνάψουν ΣΣΕ. Με επιστολή του ο πρόεδρος της ΕΡΤ Ζούλας στην πρόεδρο της ΕΣΗΕΑ Αντωνιάδου, επιβεβαιώνει αυτό που ήδη είχε διαρεύσει ως φήμη, ότι το σχέδιο της ΣΣΕ έχει σταλεί στο Υπ. Οικονομικών και περιμένει την έγκρισή του. Με τις κινήσεις της η διοίκηση βάζει ταφόπλακα στη συλλογική διαπραγμάτευση. Γιατί η μόνη συμφωνία που πετυχαίνει είναι με το εργοδοτικό σωματείο της ΕΕΕ (Ένωση Εργαζομένων ΕΡΤ) κι αυτό δεν είναι συλλογική διαπραγμάτευση αλλά επιβολή των προθέσεων της διοίκησης.

Το άλλο μεγάλο ζήτημα που χρειάζεται να μπει με τις απεργιακές μας κινητοποιήσεις είναι το θέμα της ενημέρωσης και της ποιότητάς της. Θίγεται ακροθιγώς σε αυτή την απεργία. Θέλουμε η παρεχόμενη ενημέρωση από την ΕΡΤ να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της κοινωνίας κι όχι στις ανάγκες του Μαξίμου όπως γίνεται. Ο επόμενος στόχος πρέπει να είναι – αφού ενωθήκαμε οι διαφορετικοί κλάδοι της ΕΡΤ μεταξύ μας – να ενωθούμε και με την υπόλοιπη κοινωνία. Η μάχη για αυξήσεις που θα απαντάνε στην ακρίβεια δεν είναι μόνο δική μας αλλά όλων των εργαζομένων. Όπως και η μάχη για μια ΕΡΤ που δεν θα είναι φερέφωνο της κυβέρνησης».

Η κίνηση **Financial Crimes** οργανώνει σύσκεψη την Πέμπτη 21 Ιούλη στις 4μμ στα γραφεία της «Ανταρσία στις γειτονίες της Αθήνας» στην οδό Αιόλου 47.

Σ.Μ.

13/7, Αθήνα, Απεργία στον Επισιτισμό - Τουρισμό. Φωτό: Μάνος Νικολάου

ΑΑΔΕ

Συμβασιούχοι και μόνιμοι παλεύουμε μαζί

Το φθινόπωρο του 2021 προσληφθήκαμε στην ΑΑΔΕ 100 περίπου ΠΕ και ΤΕ εργαζόμενοι συμβασιούχοι ορισμένου χρόνου, 3ετούς διάρκειας, εκ των οποίων σχεδόν 80 στην Γενική Διεύθυνση Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης (ΓΔΗΛΕΔ). Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε, ειδικά στην ΓΔΗΛΕΔ (αρκετά από αυτά μαζί με τους μόνιμους συναδέλφους), είναι πολλά και διάφορα.

Καταρχήν η πρόσληψή μας συνέπεσε με την μεταφορά της διεύθυνσης σε νέο κτίριο, το οποίο είχε ανεπαρκείς χώρους για το πλήθος των υπαλλήλων της (περίπου 500). Υπήρχαν κενά και ελλείψεις σε χώρους εργασίας, με αποτέλεσμα οι συμβασιούχοι να τοποθετηθούμε επί το πλείστον σε γραφεία που δεν χωρούσαμε, χωρίς παράθυρα και με απαράδεκτο κλιματισμό. Ταυτόχρονα ήρθαμε αντιμέτωποι και με ελλείψεις αυτονόητων πραγμάτων για την υγεία των εργαζομένων, ειδικά εν μέσω πανδημίας COVID, όπως αντισηπτικών, χαρτιών υγιείας κλπ. Παράλληλα η Διοίκηση της ΑΑΔΕ δεν μας παρείχε έγκαιρα τον απαραίτητο εξοπλισμό, όπως τηλέφωνα, καλώδια δικτύωσης, υπολογιστές σοβαρών προδιαγραφών, γεγονός το οποίο δυσκόλεψε ακόμα περισσότερο την εργασία μας.

Επίσης όσον αφορά το, βασικό και υποτίθεται αυτονόητο, ζήτημα της στάθμευσης των αυτοκινήτων των εργαζομένων, στον εσωτερικό προαύλιο χώρο του κτιρίου υπάρχουν γύρω στις 15, μόνο, θέσεις στάθμευσης οι οποίες προορίζονται μόνο για προϊστάμενους και διευθυντές, ενώ περίπου ακόμη 20 υπάλληλοι παρκάρουν μπροστά στην είσοδο του κτιρίου (όποιος προλάβει), κλείνοντας αναγκαστικά όλο το πεζοδρόμιο.

Δέσμιοι

Ένα πολύ βασικό ζήτημα που αντιμετωπίσαμε από την πρώτη στιγμή είναι η αστάθεια και η αβεβαιότητα που υπήρχε σε σχέση με την μισθολογική μας κατάσταση. Αφενός είμαστε δέσμιοι - όπως και οι μόνιμοι συνάδελφοί μας - του Ειδικού Μισθολογίου της ΑΑΔΕ όπου οι όποιες επιπλέον αυξήσεις (μπόνους) πέραν του βασικού μισθού συνδέονται εκβιαστικά βάσει νόμου με την τοποθέτηση σε περίγραμμα θέσεως εργασίας (ΠΘΕ) αλλά και με την αξιολόγηση των εργαζομένων. Αφετέρου, η Διοίκηση καθυστέρησε αδικαιολόγητα 8 μήνες να μας τοποθετήσει έστω και σε ένα τέτοιο περίγραμμα, όπως όφειλε βάσει νόμου, με αποτέλεσμα να παραμένουμε τόσο καιρό με τις αποδοχές του Ενιαίου Μισθολογίου του δημοσίου. Σε μια περίοδο που τα ενοίκια, οι λογαριασμοί ρεύματος και οι τιμές βασικών αγαθών κατανάλωσης έχουν εκτοξευθεί, έχουμε αγωνία ακόμα και για την οικονομική επιβίωσή μας. Ήδη κάποιοι συνάδελφοί μας παραιτήθηκαν από τις θέσεις τους, μην αντέχοντας πλέον αυτή την κατάσταση.

Τελευταίο και σημαντικότερο όμως είναι ότι με εμάς επανεμφανίζονται στην ΑΑΔΕ οι ελαστικές σχέσεις εργασίας και σε 3 χρόνια που λήγουν οι συμβάσεις μας δεν γνωρίζουμε αν θα συνεχίσουμε να είμαστε υπάλληλοι ή θα βρεθούμε ξανά σε θέση αναζήτησης εργασίας. Παρότι απασχολούμαστε ήδη σε πολύ βασικά αντικείμενα της υπηρεσίας, αντιμετωπιζόμαστε ως αναλώσιμοι ενώ θα έπρεπε να έχουμε προσληφθεί με μόνιμη σχέση εργασίας, γεγονός που θα πρόσφερε σταθερότητα και στην λειτουργία των τμημάτων μας.

Γιώργος Σαμαρτζής, Παύλος Ψευτογιάννης,
συμβασιούχοι ΣΟΧ στην ΓΔΗΛΕΔ, ΑΑΔΕ

Κλιμακώνουν τις απεργιακές κινητοποιήσεις τους οι εργαζόμενοι του ΟΑΣΘ με 24ωρες απεργίες και στάσεις εργασίας μέσα στον Ιούλη διεκδικώντας Συλλογική Σύμβαση Εργασίας. Πιο συγκεκριμένα, τη Δευτέρα 18/7 πραγματοποιήσαν 24ωρη απεργία με πρωινές περιφρουρήσεις στα αμαξοστάσια και ακολουθούν στάση εργασίας 10πμ-4μμ την Τετάρτη 20/7 και νέα 24ωρη απεργία την Παρασκευή 22/7.

«Οι διαπραγματεύσεις με το υπουργείο για τη Συλλογική Σύμβαση δεν κατέληξαν πουθενά, οπότε συνεχίζουμε τις απεργιακές κινητοποιήσεις μας», μας είπε ο **Νικήτας Τσαρίδης**, εργαζόμενος στον ΟΑΣΘ. «Το μόνο που δέχτηκαν είναι να μας χορηγήσουν επιδόματα που από τον νόμο δικαιούμαστε ούτως ή άλλως, οπότε δεν έπρεπε καν να είναι ζήτημα διαπραγμάτευσης. Και το χρησι-

ΟΑΣΘ

Απεργία

γείο και η κυβέρνηση.

Η απεργία της Δευτέρας 18/7 είχε επιτυχία και καθολική συμμετοχή, εκτός από πενήντα λεωφορεία που λειτούργησαν ως προσωπικό ασφαλείας. Η απεργοσπαστική προσπάθεια της εργοδοσίας να δώσει έξτρα μεροκάματα σε εργαζόμενους για να δουλέψουν πέραν του προσωπικού ασφαλείας απέτυχε. Στην απεργία της Παρασκευής 22/7 οργανώνουμε γενική συνέλευση στο Εργατικό Κέντρο και στη συνέχεια να κατέβουμε στον δρόμο με πορεία».

Ο “νόμος” Κεραμέως θα μείνει στα χαρτιά

Χιλιάδες φοιτητές/ριες, πανεπιστημιακοί, εργαζόμενοι στην τριτοβάθμια εκπαίδευση κι εκπαιδευτικοί από όλες βαθμίδες, διαδήλωσαν την Πέμπτη 14/7 στο κέντρο της Αθήνας ενάντια στο νέο αντικειμενικό Νόμο – Πλαίσιο που ψηφιζόταν στη Βουλή. Μαζική ήταν και η διαδήλωση που έγινε στη Θεσσαλονίκη. Σε 48ωρη απεργία κατέβηκαν τα μέλη των συνδικαλιστικών ομοσπονδιών στα ΑΕΙ, της ΠΟΣΔΕΠ, της ΠΟΣΕΕΔΙΠ και της ΠΟΕΤΕΠ.

Στην Αθήνα, τα μέλη της εκπαιδευτικής κοινότητας συγκεντρώθηκαν στα Προπύλαια και βάδισαν μέχρι τη Βουλή. Μαζί τους βρέθηκαν πρόσφυγες από τον Ελαιώνα που αντιστέκονται στις εξώσεις κι εργατικά σωματεία από άλλους κλάδους.

«Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που επιτίθεται στο σύνολο της πανεπιστημιακής κοινότητας. Φέρνει μέτρα που καταργούν κάθε έννοια δημόσιου πανεπιστημίου όπως το γνωρίζουμε» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Ελένη Λουτράρη**, αντιπρόεδρος της ΠΟΣΕΕΔΙΠ. «Εδώ κι αρκετά χρόνια οι κυβερνήσεις σπρώχνουν τα πανεπιστήμια στον κατήφορο της εμπορευματοποίησης κι έρχεται τώρα η Κεραμέως να δώσει τη χαριστική βολή. Επιτρέφουμε σε ένα πολύ αυταρχικό και συγκεντρωτικό μοντέλο διοίκησης, επανέρχεται η έδρα, τα πτυχία των φοιτητών/ριών χάνουν την αξία τους και τα επαγγελματικά τους δικαιώματα. Καθιερώνονται δίδακτρα στο σύνολο των μεταπτυχιακών σπουδών. Σε γενικότερο επίπεδο είναι ένα νομοσχέδιο που πέρα από τις επιθέσεις κλαδικά σε κάθε κομμάτι της τριτοβάθμιας, διαλύει συνολικά το δημόσιο πανεπιστήμιο και γι' αυτό δίνουμε τη μάχη ενωμένοι».

Τελικά την ώρα της διαδήλωσης, η κυβέρνηση ψήφισε το νομοσχέδιο συγκεντρώνοντας μόνο τους 157 ψήφους των βουλευτών της.

«Ένα τέτοιο νομοσχέδιο που δεν έχει τη συναίνεση κανενός κομματιού της εκπαίδευσης, ακόμα και να ψηφιστεί, θα μείνει στα χαρτιά. Όπως έγινε και με την πανεπιστημιακή αστυνομία, δεν θα μπορέσει να εφαρμοστεί. Οι αντιδράσεις από όλα τα κομμάτια της εκπαίδευσης θα συνεχιστούν και μέσα από τους αγώνες θα εμποδίσουμε την εφαρμογή του νόμου» ήταν η απάντηση της αντιπροέδρου της ΠΟΣΕΕΔΙΠ στην ερώτησή μας για την αντίσταση στον νόμο πλαίσιο μετά την ψήφισή του.

«Πρόκειται για έναν νόμο που επιτίθεται σε όλες τις πτυχές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης» καταγγέλει το **ΣΕΚ στις Σχολές** και συνεχίζει μεταξύ άλλων: «Οι φοιτητές και οι φοιτήτριες, οι εκπαιδευτικοί, οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες στα πανεπιστήμια έχουν εκφράσει ξεκάθαρα μέσα από τα σωματεία και τους συλλόγους τους την αντίθεσή τους σε αυτό το νομοσχέδιο... Κλιμακώνουμε τον αγώνα μας για να τους σταματήσουμε. Οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες έχουμε τη δύναμη να κάνουμε το νομοσχέδιό τους κουρελόχαρτο».

Στο Σύνταγμα, οι φοιτητικοί σύλλογοι και τα σωματεία της εκπαίδευσης συναντήθηκαν με τις μαζικές κινητοποιήσεις, του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών ενάντια στην αποφυλάκιση του **Δ. Λιγνάδη** και συλλογικοτήτων που διαδήλωναν για την ικανοποίηση των αιτημάτων του κρατούμενου απεργού πείνας **Γιάννη Μιχαηλίδη**.

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΛΑΡΚΟ

Επιταχύνει η κυβέρνηση τα σχέδια ιδιωτικοποίησης της ΛΑΡΚΟ, με τις απολύσεις των 1.060 εργαζομένων προ των θυρών.

Μετά τον νόμο που ψήφισε, δίνοντας τη δυνατότητα στον ειδικό διαχειριστή να προχωρήσει σε καταγγελία στο σύνολο των συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας, φαίνεται ότι οι επίδοξοι αγοραστές (ΓΕΚ-ΤΕΡΝΑ, Commodity & Mining Insight UK και Μυτιληναίος) ξαναπαίζουν στο παιχνίδι, από το οποίο είχαν αποσυρθεί λίγο καιρό πριν. Με λίγα λόγια, η κυβέρνηση κάνει τα χατήρια των επενδυτών για να παραλάβουν την εταιρία χωρίς «βαρίδια», δηλαδή εργαζόμενους με συλλογική σύμβαση και συνδικαλισμό, ξεσπιτώνοντάς τους κυριολεκτικά και αφήνοντας ολόκληρες περιοχές να μαράζωσουν.

Σύσκεψη συντονισμού με θέμα «ΛΑΡΚΟ ανοιχτή, εξασφάλιση εργασίας σε όλους, καμία έξωση από τους οικισμούς, καμία παραπέρα μείωση των αποδοχών» καλούν τα Σωματεία Εργαζομένων της ΛΑΡΚΟ την Πέμπτη 21/7 στις 8μμ, στο γήπεδο μπάσκετ του οικισμού ΛΑΡΚΟ στη Λάρυμνα Φθιώτιδας, με τη συμμετοχή αλληλέγγυων εργατικών κέντρων, σωματείων, φορέων και κατοίκων.

«Τέλος του μήνα σταματάει να λειτουργεί και το τελευταίο καμίνι που έχει απομείνει», δηλώνει στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Νίκος Ρήννας** από το Συνδικάτο Μετάλλου Φθιώτιδας. «Αυτοί προχωρούν στις απολύσεις, εμείς έχουμε να οργανώσουμε την κλιμάκωση του αγώνα μας με δράσεις όπως κλείσιμο της Εθνικής Οδού, κινητοποίηση στην Αθήνα και άλλα. Μπροστά στη σύσκεψη της Πέμπτης 21/7, πραγματοποιούμε προσυσκεψεις στα γύρω χωριά με τη συμμετοχή εργαζομένων και κατοίκων, ενώ έχουμε αναρτήσει πανό με συνθήματα που καλούν στη σύσκεψη. Δεν κάνουμε πίσω, ακόμα κι αν μας απολύσουν, θα συνεχίσουμε. Με τις αποζημιώσεις που έδωσαν προσπαθούν να μας καθησυχάσουν, αλλά δεν το καταφέρνουν γιατί η καταστροφή για την περιοχή θα είναι πολύ μεγάλη».

Μ.Ν.

Πριν καν προλάβει να επισκεφθεί ο Ερντογάν την Βόρεια Κύπρο στην επέτειο της τουρκικής εισβολής στις 20 Ιουλίου του 1974, τα ελληνικά κανάλια είχαν ήδη πανηγυρίσει το πέταγμα των ελληνικών F16 πάνω από την Κύπρο. Και μάλιστα τρεις μόλις μέρες πριν από την επέτειο του ελληνικού πραξικοπήματος του Σαμψών στις 15 Ιουλίου του 1974, που άνοιξε το δρόμο για την τουρκική εισβολή.

Το πέταγμα των ελληνικών F16 (που έγινε στα πλαίσια της κοινής «αεροπορικής άσκησης Ελλάδας-Ισραήλ την Τρίτη 12 Ιουλίου, εντός του FIR Τελ Αβιβ περιλαμβανοντας και ανεφοδιασμό στον αέρα εντός του FIR Λευκωσίας καθώς και «προσβολές επίγειων στόχων») παρουσιάστηκε σαν το αποδεικτικό στοιχείο της ελληνικής «ετοιμότητας» για την υπεράσπιση των «κυριαρχικών δικαιωμάτων» που φτάνουν μέχρι τα σύνορα του Ισραήλ. Σε τι επίγειους στόχους, ποιας εχθρικής χώρας και σε τι βάθος εκπαιδεύονται να χτυπήσουν οι πιλότοι των ελληνικών F16;

Τις ίδιες μέρες, άλλα ελληνικά F16 συμμετείχαν σε κοινή άσκηση με αμερικανικά F15 και F35 στο Αιγαίο ενώ ο αρχηγός ΓΕΕΘΑ Φλώρος συμμετείχε σε ξενάγηση στις εγκαταστάσεις της Lockheed Martin στις ΗΠΑ για να δει από κοντά τα F-35 που έχει συμφωνήσει να παραγγείλλει η ελληνική κυβέρνηση. Και στην Επιτροπή Κανονισμών της αμερικάνικης Βουλής πέραγε η τροπολογία που κατατέθηκε για μπλόκο στην πώληση νέων F-16 στην Τουρκία.

Τα κανάλια στην Ελλάδα μιλάνε για «πρώτη νίκη» εναντίον του Ερντογάν. Όπως φαίνεται, πίσω από το επιφανειακό «ήσυχο καλοκαίρι», οι πολεμικές μηχανές εξακολουθούν να δουλεύουν στο φουλ. Αλλά το ίδιο ισχύει και για το αντιπολεμικό κίνημα στην Ελλάδα, την Τουρκία και την Κύπρο, όπως φάνηκε από την διεθνιστική εκδήλωση που έγινε στα πλαίσια του Μαρξισμού 2022 με ομιλητές και από τις τρεις χώρες. Στην επέτειο του πολέμου στην ίδια την Κύπρο θα πραγματοποιηθούν κοινές δικονομικές αντιπολεμικές εκδηλώσεις. Ακολουθούν τα βασικά σημεία των εισηγήσεων στην εκδήλωση.

Γιώργος Πίττας

Διεθνιστική απάντηση στην πολεμική απειλή

Ντίνος Αγιομαμίτης,

Εργατική Δημοκρατία, Κύπρος

Υπάρχει κίνδυνος να έχουμε θερμό επεισόδιο μεταξύ Ελλάδας-Τουρκίας ίσως και με εμπλοκή της Κύπρου; Η απάντηση είναι ότι κανεις δεν μπορεί να εγυηθεί ότι δεν θα έχουμε. Βρισκόμαστε σε μια περίοδο που συνvergασίες, σφαίρες επιρροής, σύνορα αναδιαρθρώνονται. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο κανείς δεν μπορεί να ξέρει μέχρι που θα το τραβήξουν ο Ερντογάν και ο Μητσοτάκης, με τους κολλητούς τους, Τατάρ και Αναστασιάδη.

Και αυτό αποδεικνύεται από το ότι προετοιμάζονται και στα λόγια και στις πράξεις. Δημιουργούν το ιδεολογικό υπόβαθρο, καθημερινά ακούμε για «προαιώνιους εχθρούς». Προχωράνε σε συνεχείς στρατιωτικές αναβαθμίσεις, νέα εξοπλιστικά προγράμματα στερώντας πόρους από την δημόσια Παιδεία και Υγεία, από την κοινωνική πρόνοια. Και η Ελλάδα και η Κύπρος καλούν τους συμμάχους τους να πάρουν μέτρα ενάντια στην Τουρκία.

Να θυμίσω επίσης τους περίφημους άξονες συνεργασίας, Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ-Αιγύπτου. Έχουμε σιχαθεί να παρακολουθούμε συνέχεια στις ειδήσεις ατελείωτες πολεμικές ασκήσεις. Συμμαχικά αεροπλανοφόρα πηγαioνέχονται στη Λάρνακα και στην Λεμεσό. Ισραηλινά αεροσκάφη σταθμεύουν μόνιμα στην Λάρνακα. Και λές που είμαστε, που θέλουν να μας σύρουν αυτές οι κυβερνήσεις;

Όλα αυτά έχουν τις τοπικές τους συνέπειες και καθορίζουν τις πολιτικές εξελίξεις. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Αναστασιάδης τίναξε στον αέρα την καλύτερη κατά τα δικά τους λόγια ευκαιρία που δόθηκε για μια συμφωνημένη διευθέτηση στο Κυπριακό στο Κραν Μοντανά.

Ταυτόχρονα στήνει φράχτη. Η γραμμή αντιπαράθεσης στην Κύπρο έχει ένα μήκος γύρω στα 170 χιλιόμετρα. Είναι μια νοητή γραμμή χωρίς φυσικά εμπόδια, μπορεί κανένας να περάσει από τη μια πλευρά στην άλλη. Ο Αναστασιάδης αποφάσισε να στήσει φράχτη, συμπατόπλεγμα για να εμποδίσει την μετακίνηση των μεταναστών. Δεν το χτίζει ο «Άττιλας» το τείχος του διαχωρισμού, το χτίζει ο Αναστασιάδης!

Οι τουρκοκύπριοι δεν έχουν δι-

καίωμα συμμετοχής σε καμιά εκπροσώπηση της Κυπριακής Δημοκρατίας. Σε πολιτικές, πολιτιστικές, αθλητικές και όλων των ειδών τις εκδηλώσεις εκπροσωπείται αποκλειστικά από ελληνοκύπριους. Ο καθένας μπορεί να είναι κύπριος εκτός από τους τουρκοκύπριους. Πρόσφατα η κυπριακή ομάδα στους Μεσογειακούς Αγώνες τα πήγε πολύ καλά και ο καλύτερος αθλητής ονομάζεται Μίλαν Τράικοβιτς, κυπριοποιημένος Σέρβος. Μάλιστα, όταν ανέβηκε να τους περάσουν το χρυσό μετάλλιο, οι υπεύθυνοι έβαλαν αρχικά τον εθνικό ύμνο της Σερβίας!

Αντιστάσεις

Αυτά έρχονται από τους από πάνω αλλά ας μιλήσουμε για τις αντιστάσεις. Η αντίσταση στις πολιτικές του πολέμου και του μίσους υπήρχε πάντοτε στην Κύπρο ακόμη και στις πιο σκληρές εποχές, και θα πω γι' αυτό στο τέλος. Τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει πάρα πολλές δικονομικές εκδηλώσεις. Σημαντικό ρόλο σε αυτήν την εξέλιξη έχει παίξει η δικονομική **Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο** που στήσαμε μαζί με τουρκοκύπριους συντρόφους. Κάνουμε εκδηλώσεις για να τιμήσουμε τα αθώα θύματα και από τις δύο πλευρές, για να τιμήσουμε εκείνους που έσωσαν «αντιπάλους» και από τις δύο πλευρές. Και σήμερα δεν υπάρχει τομέας της κοινωνικής δραστηριότητας που να μην υπάρχουν δικονομικές ομάδες, πρωτοβουλίες, σχήματα.

Η **Δικονομική Επιτροπή Συγγενών Αγνοουμένων και Θυμάτων Πολέμου** κάτω από το κοινό σύνθημα «ο πόνος μας ενώνει» οργανώνει δραστηριότητες. Υπάρχει η **Δικονομική Πλατφόρμα Ειρήνης**, στην οποία και συμμετέχουμε, και

αντιπροσωπεύει πάνω από 70 οργανώσεις και συνδικάτα. Όλα αυτά συμβαίνουν γιατί υπάρχει διάθεση από τον κόσμο και μαζί τους αναπτύσσεται και μια νέα αντίληψη, για την ειρήνη, την επανένωση, τη συμφιλίωση. Έχουμε συγγενείς, φίλους και συντρόφους στην άλλη πλευρά με τους οποίους μοιραζόμαστε τις ίδιες ιδέες και βαδίζαμε στους ίδιους δρόμους ενάντια στον πόλεμο, στον ρατσισμό, στον εθνικισμό. Ακόμη περισσότερο, στην άλλη πλευρά του νησιού έχουμε ένα κίνημα που παλεύει ενάντια στις επιλογές του Τατάρ και του Ερντογάν, που απεργεί και διαδηλώνει εναντία στα πρωτόκολλα που προσπαθεί να επιβάλει η τουρκική άρχουσα τάξη.

Θα κλείσω με μια ιστορία, αυτήν του τουρκοκύπριου **Μεχμέτ** που υπηρετούσε σε ένα από τα φυλάκια στην πράσινη γραμμή, στην Λευκωσία. Εξελίσσεται τον Ιούλη του 1974, μερικές μέρες μόνο μετά από την εκκίνηση του πολέμου. Ο Μεχμέτ έχει ένα νεογέννητο βρέφος με δυσανεξία στην λακτόζη και τρέφεται με ειδικό γάλα από τα φαρμακεία, που όταν ξεπληθύνονταν λαούς στην Μικρά Ασία έχουν περιοριστεί σε ελάχιστες χιλιάδες.

Πίσω από το πέπλο της εθνικιστικής ιδεολογίας κρύβονται τα συμφέροντα των αρχουσών τάξεων στις δύο χώρες που δεν έχει να κάνει με πάθη ή ιδεολογίες αλλά με υλικά διακυβήματα. Από την δεκαετία του '60 και μετά είδαμε να ξεκινάει ο ανταγωνισμός ανάμεσα στους δύο υποϊμπεριαλισμούς για την κυριαρχία της Ανατολικής Μεσογείου, που κατέληξε στην τουρκική εισβολή στην Κύπρο το 1974.

Σήμερα οι εντάσεις ανεβαίνουν και πάλι. Και οι δυο πλευρές επιχειρούν να κρατήσουν ψηλά ένα υπερθνικιστικό κλίμα και να κρατήσουν αποξενωμένες μεταξύ τους τις εργατικές τάξεις των δύο χωρών. Βασικό πεδίο του ανταγωνισμού είναι η εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων στην Ανατολική Μεσόγειο. Το 2020 φτάσαμε σε ένα σημείο που στο τραπέζι έπεσε ακόμη και η πιθανότητα ενός πολέμου.

Στην φετινή εκδήλωση που θα κάνουμε σαν Δικονομική Πλατφόρμα στις 18 Ιούλη, στο «Σπίτι της Συνεργασίας», στη νεκρή ζωή, θα τιμήσουμε όλους τους πρωταγωνιστές αυτής της ιστορίας. Αυτή είναι η ιστορία των απλών ανθρώπων στην Κύπρο και αυτός είναι ο δρόμος που έχουμε μπορούστά μας.

Ελλάδα-Τουρκία-Κύπρος

Ντενίζ Γκουγκόρεν,

DSIP, Τουρκία

Θέλουν να μας κάνουν να πιστέψουμε ότι υπάρχει «προαιώνια έχθρα» μεταξύ των λαών της Ελλάδας και της Τουρκίας που πατάει πάνω σε «αγεφύρωτες διαφορές» μεταξύ των δυο λαών. Πρόκειται για ένα κατασκευασμα που βολεύει τις άρχουσες τάξεις των δύο χωρών για να προωθήσουν τα συμφέροντά τους σε βάρος των λαών που έχουν κοινό συμφέρον.

Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι αυτό το εθνικιστικό αφήγημα χρησιμοποιήθηκε αρκετές φορές στο παρελθόν ενάντια στους ελληνοκύους πληθυσμούς που επί γενεές έζησαν στο μέρος που σήμερα ονομάζεται Τουρκία. Αυτό το κράτος ενορχήστρωσε διωγμούς και πογκρόμ ενάντια σε ελληνοκύους πληθυσμούς για να τους διώξει και να τους πάρει τις περιουσίες. Είμαι σίγουρος ότι κάποιοι από εσάς έχουν προγόνους που ήρθαν εδώ με την ανταλλαγή πληθυσμών το 1923 ή με τον διωγμο του 1964. Με όλη αυτήν την εκστρατεία, οι Έλληνες που ήταν από τους πληθέστερους λαούς στην Μικρά Ασία έχουν περιοριστεί σε ελάχιστες χιλιάδες.

ρίων, που με την παρούσα κρίση και την αύξηση της τιμής των υδρογονανθράκων, αποκτούν ακόμη μεγαλύτερη αξία. Σήμερα ζούμε ένα πόλεμο στην Ουκρανία, οπότε ένα από τα βασικά άγχη του δυτικού καπιταλισμού είναι η πρόσβαση, η κυριαρχία και η εκμετάλλευση των αποθεμάτων υδρογονανθράκων και το τέλος της ενεργειακής εξάρτησης από την Ρωσία.

Ανταγωνισμός

Η Ελλάδα και η Τουρκία θα συνεχίσουν να ανταγωνίζονται για τον έλεγχο αυτών των αποθεμάτων, πώς θα γίνει η εκμετάλλευσή τους, πότε θα γίνει και ποιον θα ωφελήσει. Βέβαια αυτό που υποστηρίζουμε εμείς σαν σοσιαλιστές είναι ότι αυτές οι εξουβύξεις δεν πρέπει επουδενί να συμβούν. Η ανθρωπότητα απειλείται ως αποτέλεσμα της κλιματικής κρίσης για την κυριαρχία της Ανατολικής Μεσογείου, που κατέληξε στην τουρκική εισβολή στην Κύπρο το 1974. Κάποιοι ισχυρίζονται ότι αυτό δεν είναι τόσο πιθανό μιας και οι δύο χώρες είναι μέλη του NATO και μαζί στην ίδια πλευρά στον πόλεμο στην Ουκρανία. Αλλά ο πόλεμος στην Ουκρανία είναι μια σύγκρουση μεταξύ μεγάλων ιμπεριαλισμών που δημιουργεί ανακατατάξεις και αλλαγές συμμαχιών. Για παράδειγμα, η Τουρκία αποφάσισε να συμμαχήσει με την Λιβύη, με ένα κράτος που καμιά από τις δύο εμπλεκόμενες πλευρές στην Ου-

κρανία δεν έχει αναγνωρίσει ως πραγματικό κράτος.

Μπορούμε να σταματήσουμε έναν τέτοιο πόλεμο. Για να το πετύχουμε, χρειάζεται να χτίσουμε την αλληλεγγύη μεταξύ των εργατικών τάξεων της Ελλάδας και της Τουρκίας που έχει πίσω της μια ολόκληρη παράδοση ιστοριών αδελφοσύνης και κοινών αγώνων ανάμεσα στους δύο λαούς. Ο κοινός αγώνας μπορεί να καθορίσει την εξέλιξη της ελληνοτουρκικής διαμάχης και η σύγκρουση με όλες τις μορφές του εθνικισμού και του ρατσισμού βρίσκεται στην καρδιά ενός τέτοιου αγώνα. Η νίκη σας εδώ ενάντια στην Χρυσή Αυγή, π.χ., ήταν ένα μεγάλο παράδειγμα για όλους μας και δεν θα ξεχάσουμε ποτέ. Έχουμε μια μεγάλη καμπάνια ανοιχτή στην Τουρκία που λέγεται «Πείτε ΟΧΙ στον ρατσισμό, είμαστε όλοι πρόσφυγες» και έχει ενώσει τους αντιρατσιστές.

Αλλά για να νικήσουμε χρειάζεται να κερδίσουμε σε αυτόν τον αγώνα την οργανωμένη εργατική τάξη. Υπάρχει τεράστια οργή απέναντι σε όλους τους πολιτικούς που απέναντι στην φτώχεια, την ακρίβεια και την ανεργία δεν λένε παρά ωραία λόγια, στην Τουρκία. Πρέπει να πετύχουμε ώστε αυτή η οργή να γίνει το εφελητήριο για ένα μεγάλο άλμα του εργατικού κινήματος και της οργάνωσης της εργατικής τάξης. Οι εργάτες, οι φοιτητές, οι γυναίκες, οι πρόσφυγες στην Τουρκία δεν επιδιώκουν τίποτα διαφορετικό από αυτό που επιδιώκουν οι αντίστοιχοι στην Ελλάδα.

Οι διαμάχες έχουν να κάνουν με τον καπιταλισμό. Ξέρουμε ότι αυτός είναι το πρόβλημα. Για την επαναστατική ανατροπή του τον κύριο ρόλο έχουν οι μάζες αλλά δεν μπορούν να κερδίσουν χωρίς δυνατά επαναστατικά κόμματα με δυνατή εργατική βάση. Έχουμε να αντιμετωπίσουμε όχι μόνο το αντιδραστικό κόμμα αλλά και τις τρικλοποδίες των ρεφορμιστικών κομμάτων και της επιρροής που αυτά έχουν στις μάζες. Χρειάζεται να χτίσουμε και να δυναμώσουμε επαναστατικά κόμματα σαν το ΣΕΚ στην Ελλάδα και το DSIP στην Τουρκία ώστε, και στις δύο χώρες, η εργατική τάξη να νικήσει και μαζί να νικήσει και η ειρήνη. Μόνο μαζί μπορούμε να τελειώσουμε αυτή τη σύγκρουση και να αλλάξουμε αυτόν τον κόσμο.

Πάνος Γκαργκάνας,

ΣΕΚ

Είμαστε σε μια περίοδο όπου ο κίνδυνος να υπάρξει πόλεμος, ανάμεσα στην Ελλάδα και στην Τουρκία, είτε στο Αιγαίο, είτε στην Κύπρο αλλά και σε οποιοδήποτε άλλο σημείο της Ανατολικής Μεσογείου, στην Λιβύη ή και στον Λίβανο, είναι μια απολύτως πραγματική απειλή.

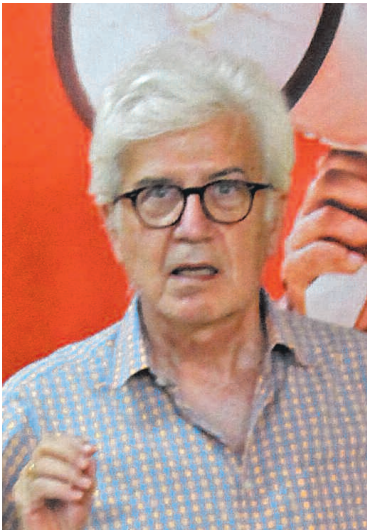
Το πρώτο που χρειάζεται να τονίσουμε είναι η ευθύνη όλων των πλευρών για αυτήν την κατάσταση. Η προπαγάνδα, εδώ, μας βομβαρδίζει ότι ο Ερντογάν είναι επιθετικός, θέλει να ξεναορίσει την καρδιά ενός τέτοιου αγώνα. Η νίκη σας εδώ ενάντια στην Χρυσή Αυγή, π.χ., ήταν ένα μεγάλο παράδειγμα για όλους μας και δεν θα ξεχάσουμε ποτέ. Έχουμε μια μεγάλη καμπάνια ανοιχτή στην Τουρκία που λέγεται «Πείτε ΟΧΙ στον ρατσισμό, είμαστε όλοι πρόσφυγες» και έχει ενώσει τους αντιρατσιστές.

Αλλά για να νικήσουμε χρειάζεται να κερδίσουμε σε αυτόν τον αγώνα την οργανωμένη εργατική τάξη. Υπάρχει τεράστια οργή απέναντι σε όλους τους πολιτικούς που απέναντι στην φτώχεια, την ακρίβεια και την ανεργία δεν λένε παρά ωραία λόγια, στην Τουρκία. Πρέπει να πετύχουμε ώστε αυτή η οργή να γίνει το εφελητήριο για ένα μεγάλο άλμα του εργατικού κινήματος και της οργάνωσης της εργατικής τάξης. Οι εργάτες, οι φοιτητές, οι γυναίκες, οι πρόσφυγες στην Τουρκία δεν επιδιώκουν τίποτα διαφορετικό από αυτό που επιδιώκουν οι αντίστοιχοι στην Ελλάδα.

Οι διαμάχες έχουν να κάνουν με τον καπιταλισμό. Ξέρουμε ότι αυτός είναι το πρόβλημα. Για την επαναστατική ανατροπή του τον κύριο ρόλο έχουν οι μάζες αλλά δεν μπορούν να κερδίσουν χωρίς δυνατά επαναστατικά κόμματα με δυνατή εργατική βάση. Έχουμε να αντιμετωπίσουμε όχι μόνο το αντιδραστικό κόμμα αλλά και τις τρικλοποδίες των ρεφορμιστικών κομμάτων και της επιρροής που αυτά έχουν στις μάζες. Χρειάζεται να χτίσουμε και να δυναμώσουμε επαναστατικά κόμματα σαν το ΣΕΚ στην Ελλάδα και το DSIP στην Τουρκία ώστε, και στις δύο χώρες, η εργατική τάξη να νικήσει και μαζί να νικήσει και η ειρήνη. Μόνο μαζί μπορούμε να τελειώσουμε αυτή τη σύγκρουση και να αλλάξουμε αυτόν τον κόσμο.

Κάποιοι ισχυρίζονται ότι αυτό δεν είναι τόσο πιθανό μιας και οι δύο χώρες είναι μέλη του NATO και μαζί στην ίδια πλευρά στον πό-

λεμο στην Ουκρανία. Αλλά ο πόλεμος στην Ουκρανία είναι μια σύγκρουση μεταξύ μεγάλων ιμπεριαλισμών που δημιουργεί ανακατατάξεις και αλλαγές συμμαχιών. Για παράδειγμα, η Τουρκία αποφάσισε να συμμαχήσει με την Λιβύη, με ένα κράτος που καμιά από τις δύο εμπλεκόμενες πλευρές στην Ου-

τισμός και αναθεώρηση, τότε τι είναι; Μόνο αυτά που λέει ο Ερντογάν; Ο ανταγωνισμός είναι αντιδραστικός και από τις δύο μεριές και δικό μας καθήκον είναι να δίνουμε τη μάχη ώστε αυτού του είδους τα ιδεολογήματα να μην περνάνε.

Μύθοι

Δεύτερο, σε ιδεολογικό επίπεδο, είναι το μόνιμο ρεφρέν του «προαιώνιου εχθρού» ότι μας χωτίζει 600 χρόνια αντιπαλότητας. Πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι στην απόρριψη αυτής της θέσης, ότι πρόκειται για μύθο. Βεβαίως και έχουν γίνει πόλεμοι αλλά δεν είναι οι πόλεμοι ίδιοι. Το 1821 στην επανάσταση ήταν ένας πόλεμος δίκαιος από την πλευρά των εξεγερμένων απέναντι σε ένα φεουδαρχικό καθεστώς. Το 1922, ο Σουλτάνος είναι με τη μεριά του ελληνικού στρατού που εκπροσωπεί τα συμφέροντα των αγγλογάλων ιμπεριαλιστών και λύσιτών του Α' ΠΠ και θέλουν να λύσουν προς το συμφέρον τους το οθωμανικό ζήτημα έχοντας απέναντί τους τον πόλεμο στην Ουκρανία αναβαθμίζοντας την βάση της Αλεξανδρούπολης σε ίσης σημασίας με αυτήν της Σούδας που τα προηγούμενα χρόνια ήταν στο επίκεντρο βοηθώντας τους Αμερικάνους να ελέγχουν τη Μ.Ανατολή.

Αναθεώρηση συνόρων είναι και οι διεκδικήσεις σε σχέση με τις ΑΟΖ. Οι διεκδικήσεις ότι αφού το Καστελόριζο έχει την δική του ΑΟΖ και η Κύπρος είναι «δική» μας -γιατί δεν υπάρχει επίλυση του Κυπριακού αλλά μόνο η ελληνική κυβέρνηση να εκπροσωπεί την Κύπρο- τα ελληνικά σύνορα μπορεί να φτάνουν μέχρι Ισραήλ. Αν αυτό δεν είναι επεκτα-

από αναμετρήσεις, αντιδραστικές και από τις δύο πλευρές.

Τι μπορούμε να κάνουμε απέναντι σε αυτήν την κατάσταση; Υπάρχει η θέση της ελληνικής διπλωματίας ότι ποντάρουμε στο «διεθνές δίκαιο» που βέβαια μεταφράζεται σε συγκεκριμένους οργανισμούς δηλαδή τον ΟΗΕ, την ΕΕ και το ΝΑΤΟ. Που κατέληξε στην Ουκρανία αυτή η διεθνής διπλωματία; Σε εισβολή, σε πόλεμο και όχι σε ειρήνη. Δεν μπορούμε να έχουμε καμιά εμπιστοσύνη ότι η επίλυση θα έρθει από εκείνη τη μεριά. Αυτό το λέει μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού στην Ελλάδα, που δεν ξεχνάει τα μνημόνια που επέβαλε η ΕΕ ούτε την χούντα που ήταν το αγαπημένο παιδί του ΝΑΤΟ.

Μήπως λοιπόν πρέπει να λύσουμε το ζήτημα με «δικές μας δυνάμεις»; Που μεταφράζεται: μήπως πρέπει να πολεμήσουμε; Είναι η θέση όπου λέει ότι καλή η διεθνής διπλωματία αλλά το ζήτημα είναι να προετοιμαζόμαστε για την αναμέτρηση. Αυτή είναι και η πραγματική πολιτική της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας που μεταφράζεται σε άγριους και συνεχείς εξοπλισμούς, εκτόξευση των πολεμικών δαπανών, στρατιωτικές ασκήσεις κλπ.

Και είναι δυστυχώς και η πολιτική της αντιπολίτευσης και αυτό είναι τεράστιο πρόβλημα. Δεν μπορεί η στάση του ΣΥΡΙΖΑ να είναι «τι ανταλλάγματα πήρατε στο ΝΑΤΟ κ. Μητσοτάκη;» και κριτική από τα δεξιά ότι είναι υποχωρητικό απέναντι στην Τουρκία. Δεν μπορεί το ΚΚΕ να καταγγέλει το ΝΑΤΟ, τον πόλεμο κλπ. αλλά ταυτόχρονα να λέει ότι θέλαμε τα όπλα που έστειλε η κυβέρνηση στην Ουκρανία για να κάνουμε πόλεμο εδώ με την Τουρκία.

Η απάντηση που έχουμε να δώσουμε από την δική μας την πλευρά είναι ότι δεν προετοιμαζόμαστε για να πολεμήσουμε αλλά για να σταματήσουμε έναν αντιδραστικό πόλεμο. Και δεν υπάρχουν πολλοί τρόποι για να το πετύχουμε αυτό παρά ακολουθώντας τη δική μας επαναστατική παράδοση, του Π. Πουλιόπουλου, του ΣΕΚΕ και των Παλαιών Πολεμιστών την δεκαετία του '20 και την παράδοση του κινήματος που από την μεταπολίτευση και μετά φωνάζει στις διαδηλώσεις: «Άγκυρα, Αθήνα, Λευκωσία, εχθρός μας το κεφάλαιο και η στρατοκρατία».

Πώς έχουν τα γεγονότα που οδήγησαν στην τραγωδία του ναυαγίου στο Φαρμακονήσι τα ξημερώματα της 20ής Γενάρη 2014; Τι ακολούθησε μετά; Πώς φτάσαμε στην καταδίκη της Ελλάδας;

Οι πρόσφυγες εντοπίζονται με χαλασμένη μηχανή από σκάφος του λιμενικού κοντά σε μια ελληνική ακτή που αργότερα έμαθαν ότι είναι το Φαρμακονήσι. Δυο λιμενικοί ανεβαίνουν στη βάρκα τους, την δένουν με το σκάφος του λιμενικού και τους ρυμουλκούν με πολύ μεγάλη ταχύτητα προς την αντίθετη από τις ακτές κατεύθυνση. Σπάει το σκοινί, το ξαναδένουν κι επιχειρούν πάλι την ίδια ρυμούλκηση. Μπαίνουν νερά, αρχίζει να μπατάρει και να βουλιάζει το πλοίο. Εκείνη την κρίσιμη στιγμή κόβουν το σκοινί για να μην παρασύρει και το πλοiάριο του λιμενικού. Το λιμενικό δεν αρνείται τη ρυμούλκηση, αλλά την κατεύθυνση αυτής.

Κάποιοι διασώζονται και ανεβαίνουν στο πλοiάριο. Τα γυναικόπαιδα είναι στον κλειστό χώρο και δεν προλαβαίνουν να ανέβουν. Εκείνη την ώρα, όταν δηλαδή κόβεται το σκοινί, το λιμενικό στέλνει για πρώτη φορά σήμα στο Εθνικό Κέντρο Συντονισμού Έρευνας και Διάσωσης ότι υπάρχει πλοiό σε κίνδυνο.

Οι πρόσφυγες κατήγγειλαν τις πλημμέλειες από την πρώτη στιγμή. Παράλληλα καταγγέλλουν ότι όχι μόνο τους συμπεριφέρθηκαν με τρόπο σκαίό κατά τη διάσωση, τους τραβούσαν, τους μιλούσαν απότομα, τους απαγόρευαν να προσπαθήσουν να σώσουν άλλους, αλλά φτάνοντας στο Φαρμακονήσι τους ξεγυμνώνουν για σωματικό έλεγχο. Τους υπέβαλαν σε μια εξευτελιστική διαδικασία.

Η Ύπατη Αρμοστεία βρέθηκε στη Λέρο όπου μεταφέρθηκαν για να τους συνδράμει, πήρε τις μαρτυρίες και ζήτησε διερεύνηση της υπόθεσης με δημόσιο κείμενο στις 20/1. Οι καταθέσεις στο λιμενικό ξεκινούν το απόγευμα της 20ής μέχρι και τις 22 του μήνα. Στις καταθέσεις αυτές, που είναι πανομοιότυπες, ούτε λίγο ούτε πολύ φαίνεται ότι οι πρόσφυγες ευχαριστούν το λιμενικό που τους διέσωσε! Οι άνθρωποι αυτοί μετά μεταφέρονται στον Πειραιά όπου συνεχίζουν ενώπιον δημοσιογράφων να ισχυρίζονται αυτά που πραγματικά συνέβησαν και δημιουργείται ένας μεγάλος σάλος πάνω σε αυτό. Ξεκινάει ανακριτική διαδικασία ενώπιον του αρμόδιου Ναυτοδικείου Πειραιά.

Η ανάκριση ολοκληρώνεται με τη θέση της υπόθεσης στο αρχείο με το σκεπτικό ότι “είναι ανώφελο και περιττό” να διερευνηθεί οτιδήποτε περεταίρω, αφού οι πρόσφυγες κάνουν λόγο για επαναπροωθήσεις και επαναπροωθήσεις στην Ελλάδα

“Χρειάστηκε αγώνας πολλών για την απόφαση για το Φαρμακονήσι”

20/1/2014, Διαμαρτυρία Αφγανών για το ναυάγιο στο Φαρμακονήσι. Φωτό: Eurokinisi

Η Ελένη Σπαθανά, δικηγόρος, μίλησε στην Αφροδίτη Φράγκου

“δεν συμβαίνουν”. Κατόπιν γίνεται η προσφυγή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο (ΕΔΔΑ) το οποίο 8 χρόνια μετά έρχεται να δώσει αυτή την απόφαση.

Ποιοι παράγοντες έπαιξαν κεντρικό ρόλο στην ανάδειξη του ναυαγίου και τη σημερινή δικαίωση;

Πρώτο, το γεγονός της άμεσης πρόσβασης των προσφύγων σε έναν αξιόπιστο φορέα όπως η ΥΑ, αμέσως μετά την άφιξή τους. Δεύτερο, αυτοί οι άνθρωποι πλαισιώθηκαν από έναν φοβερό κόσμο που προσέτρεξε αντιλαμβανόμενος το τι έχει συμβεί σε βάρος τους. Έγινε πολύ μεγάλη κινητοποίηση ανθρώπων και οργανώσεων. Τους περιέβαλαν με την εμπιστοσύνη του “σε πιστεύω” που είναι κάτι πάρα πολύ σημαντικό.

Για την κοινή γνώμη ήταν πολύ σοβαρό το ότι ο λόγος που δεν κινήθηκε έγκαιρα ο μηχανισμός για να σώσει ανθρώπινες ζωές ήταν ότι αυτές ήταν ζωές προσφύγων. Η καθυστέρηση οφείλετο στο πρόταγμα της “προστασίας των συνόρων”. Αυτό ήταν κάτι που πέρασε στον κόσμο από την πρώτη στιγμή, δημιούργησε μια μεγάλη αντίδραση και έφερε αποτελέσματα. Υπήρξε μια συστράτευση όλων των οργανώσεων δικαιωμάτων για την υποστήριξη της υπόθεσης. Αυτό δημιουργεί επίσης μια δεύτερη μαρτυρία. Παρότι δευτερογενής, το γεγονός ότι υπήρξε αξιολόγηση όλων αυτών των στοιχείων από τις οργανώσεις και βγήκε το συμπέρασμα ότι έχει γίνει παραβίαση, είναι, πέραν της νομι-

κής εκπροσώπησης, και μια μορφή μαρτυρίας.

Τρίτο, η πλαισίωση των ανθρώπων για την ψυχοκοινωνική τους στήριξη είχε ως αποτέλεσμα να μπορέσουν αυτοί οι άνθρωποι να αντιμετωπίσουν όλες αυτές τις εξοντωτικές διαδικασίες. Είναι άνθρωποι που, σε μια εξαιρετικά δύσκολη και τραγική στιγμή της ζωής τους, σε στιγμή που έχασαν οικογένειες, είχαν και όλη αυτή την επισφάλεια και τον φόβο για απέλαση ή οτιδήποτε, δεδομένου ότι αυτοί οι άνθρωποι στάθηκαν απέναντι στις αρχές. Ήταν όμως τόσο σοβαρό το διακύβευμα που κατάφεραν να πουν την αλήθεια τους. Η οποία ακούστηκε γιατί μπόρεσαν να παραμείνουν στην Ελλάδα χάρη στη στήριξη πολλών.

Στη Λέρο προσέτρεξε κόσμος χάρη και στην άτυπη συλλογικότητα πεδίου που ήταν εκεί. Στον Πειραιά ήταν συγκινητική η υποδοχή των προσφύγων. Ήταν πάρα πολύ σημαντικό για τους πρόσφυγες ότι υπήρχαν άνθρωποι που τους πιστεύουν και βοηθούσαν με ό,τι τρόπο μπορούσαν: εθελοντές διερμηνείς, άνθρωποι που προσφέρθηκαν για φιλοξενία. Άνθρωποι που ήρθαν εκεί απλώς για να είναι δίπλα τους. Επαγγελματίες πεδίου που ήρθαν εθελοντικά. Οργανώσεις που παρείχαν τη νομική υποστήριξη. Ήταν μια συλλογική προσπάθεια και είχε κι αυτή τη διάσταση μιας άλλου τύπου μαρτυρίας.

Τι είναι η Ομάδα Δικηγόρων για τα Δικαιώματα των Προσφύγων και Μεταναστών;

Η Ομάδα Δικηγόρων είναι μια συλλογικότητα -σωματείο σήμερα- που ξεκίνησε το 2006 με σκοπό να παρέμβουμε στο δημόσιο λόγο για

Πρωτοσέλιδο της Εργατικής Αλληλεγγυής στις 29/1/14.

την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των προσφύγων και των μεταναστών. Πρώτη μας δημόσια παρέμβαση είναι η έκθεση, μαζί με την οργάνωση Pro Asyl, για τις παραβιάσεις στα σύνορα το 2007. Κάναμε δουλειά πεδίου, συλλέξαμε μαρτυρίες τις οποίες παρουσιάσαμε με έναν τρόπο εμπειρισταμένο. Υπάρχει ένα μότο, γραμμένο στον τοίχο του κέντρου κράτησης της Παγανής στη Λέσβο: “Η αλήθεια μπορεί να είναι πικρή, αλλά πρέπει να ειπωθεί”. Το κέντρο κράτησης έκλεισε με μια προσπάθεια επίσης συλλογική. Στο πλαίσιο αυτής της έκθεσης έχουμε μαρτυρίες μεταξύ των οποίων δυο σημαντικές που αφορούν βασανιστήρια σε βάρος προσφύγων κατά την άφιξή τους κοντά στη Χίο. Ακολούθησε μια σκληρή δικαστική μάχη σε όλα τα στάδια της οποίας την εκπροσώπηση είχε αναλάβει η Ομάδα Δικηγόρων.

Η Ομάδα έχει συνδεθεί με αυτή την έκθεση αλλά και με άλλες δράσεις όπως η καμπάνια για το άσυλο, αυτοψίες και ολονυκτίες έξω από την Πέτρου Ράλλη το 2011 την περίοδο που χιλιάδες άνθρωποι περίμεναν σε κακές συνθήκες να καταγραφούν. Και βεβαίως δημόσιες παρεμβάσεις για τον νόμο για την ιθαγένεια, για παραβιάσεις στη διαδικασία ασύλου, για την “ασφαλή τρίτη χώρα”. Η Ομάδα διεύρυνε το πεδίο της και ασχολήθηκε και με την υπόθεση των οροθετικών γυναικών το 2012.

Σήμερα συγκρούεται ο κόσμος των προσφύγων, του κινήματος, των ερευνητών δημοσιογράφων και των μαχητικών δικηγόρων με μια κυβέρνηση που λέει για τις επαναπροωθήσεις ότι όλα είναι ψέματα. Τι σημαίνει η καταδίκη για

το Φαρμακονήσι σε αυτές τις συνθήκες;

Οι καταγγελίες για επαναπροωθήσεις αυτή τη στιγμή είναι πολλές και πολλαπλώς τεκμηριωμένες. Υπάρχουν διεθνή μέσα στη Γερμανία, στην Αγγλία και αλλού που έχουν παρουσιάσει εκτεταμένα και τεκμηριωμένα ρεπορτάζ για τις διαδικασίες στα θαλάσσια σύνορα αλλά και τον Έβρο. Το τελευταίο τρίμηνο έχουμε τουλάχιστον 15 υποθέσεις για τις οποίες το ΕΔΔΑ έχει επιβάλει στην Ελλάδα ασφαλιστικά μέτρα για περιπτώσεις δεκάδων ανθρώπων στην κάθε υπόθεση. Είναι αριθμός ρεκόρ.

Αναμένουμε να οριστικοποιηθεί η απόφαση, κάτι που μπορεί να οδηγήσει σε νέα ποινική διαδικασία για το Φαρμακονήσι. Προβλέπεται από τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας ότι ένας από τους τρόπους να ξαναοίξει μια υπόθεση είναι η συμμόρφωση με απόφαση Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Η διερεύνηση για τους θανάτους θα πρέπει να δώσει απαντήσεις και στο κομμάτι του αν έγινε επαναπροώθηση.

Όπως είπα, η καταδίκη της Ελλάδας στο ΕΔΔΑ είναι μια καταδίκη πολλών προαναγγεληθέντων θανάτων. Θα πρέπει να συμμορφωθεί και η Ελλάδα και η Ιταλία, η Ισπανία, βαλκανικές χώρες, η Ουγγαρία, η Πολωνία. Στην ΠΝΠ του Μαρτίου του 2020 περιλαμβάνεται ρητή εντολή επαναπροώθησης, για την οποία δεν υπήρξε καμία κύρωση.

Το μήνυμα της καταδίκης για το Φαρμακονήσι είναι ότι κάθε ανθρώπινη ζωή έχει αξία και ότι τίποτα δεν μπορεί να εξαιρέσει τα κράτη από το να την προσταπίζουν – ούτε η “εθνική κυριαρχία”, που άλλωστε δεν παραβιάζεται αλλά εξασκείται με τις διασώσεις. Η συλλογική αντίδραση, προσπάθεια και συστράτευση έχει πάντα το νόημά της. Υπάρχουν πολλές μάχες που δίνονται συνεχώς και κάποιες δεν κερδίζονται. Αυτή η απόφαση είναι πολύ σημαντική και για το γεγονός ότι θυμίζει ότι υπάρχουν και μάχες που τις κερδίζουμε. Όλος ο κόσμος που έμμεσα ή άμεσα συμμετείχε το εισέπραξε ως δικαίωση και αυτής της στάσης. Για τη διεκδίκηση πραγματικά ίσων δικαιωμάτων για όλους τους ανθρώπους, για μια διεκδίκηση που αφορά μια κοινωνική και πολιτική ισονομία.

**Ευχαριστούμε τη Δήμητρα Λιναρδάκη που βοήθησε σε αυτή τη συνέντευξη*

Οργή για τους προστάτες βιαστών

Ένοχο έκρινε στις 13/7 το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο τον Δ. Λιγνάδη για δυο βιασμούς σε βάρος ανήλικων -τότε- θυμάτων. Ο Λιγνάδης δικάστηκε στη διάρκεια των τελευταίων 5 μηνών για τέσσερις βιασμούς, ενώ οι καταγγελίες σε βάρος του, που δεν έφτασαν σε δώξη και δίκη, είχαν πάρει τη μορφή χιονοστιβάδας. Το κίνημα #metoo που εξέφρασε την κατακραυγή ανάγκασε τους κρατικούς μηχανισμούς να στραφούν εναντίον του Λιγνάδη τον Φλεβάρη του 2021, μετά από χαρακτηριστική κωλυσιεργία που του έδωσε τον χρόνο να εξαφανίσει στοιχεία. Ωστόσο η ανακρίτρια και η εισαγγελέας τον έκριναν τότε επικίνδυνο τέλεσης νέων εγκλημάτων και διέταξαν την προφυλάκισή του.

Το ΜΟΔ που δικάζε τον Λιγνάδη τον έκρινε αθώο λόγω αμφιβολιών για τον τρίτο βιασμό με τις ψήφους δυο ενόρκων και τριών δικαστών. Η πρόταση του εισαγγελέα ήταν να κηρυχθεί ένοχος. Για τον τέταρτο βιασμό κρίθηκε ομόφωνα αθώος λόγω αμφιβολιών, καθώς ο καταγγέλλοντας δεν εμφανίστηκε στη δίκη. Το δικαστήριο επέβαλε στον βιαστή την ποινή των 12 ετών κάθειρξης χωρίς αναστολή και χωρίς να του αναγνωριστεί κανένα ελαφρυντικό. Ωστόσο δέχθηκε ότι η έφεση έχει ανασταλτική ισχύ κι έτσι ύστερα από 17 μήνες ο Λιγνάδης αποφυλακίστηκε. Το δικαστήριο έπραξε δηλαδή αντίθετα από τις δικαστικές λειτουργίες που τον προφυλάκισαν καθώς τον είχαν θεωρήσει επικίνδυνο να τελέσει νέα εγκλήματα -και παρά το γεγονός ότι το ίδιο έκρινε ότι είναι πράγματι βιαστής!

Η απόφαση αυτή ξεσήκωσε αντιδράσεις από την πρώτη στιγμή. Το βράδυ που με κάλεσμα των φοιτητικών συλλόγων και των Ομοσπονδιών στα Πανεπιστήμια, φοιτητές/τριες και πανεπιστημιακοί διαδήλωναν ενάντια στον νόμο πλαίσιο της Κεραμέως στις 14/7, το ΣΕΗ καλούσε σε συγκέντρωση ενάντια στην αποφυλάκιση Λιγνάδη και άλλες συλλογικότητες για την ικανοποίηση των αιτημάτων του κρατούμενου απεργού πείνας Γ. Μιχαηλίδη. Έτσι, χιλιάδες κόσμος ξεχύθηκε στους δρόμους μέσα στο κατακαλόκαιρο ενάντια στην κυβέρνηση της ΝΔ – θυμίζοντας τον τρόπο με τον οποίο ξεκίνησε τη θανατερή της “θητεία” πριν 3 χρόνια.

Η **Μάνια Παπαδημητρίου** που συμμετείχε στην κινητοποίηση δήλωσε

14/7, Κινητοποίηση του ΣΕΗ κατά της αποφυλάκισης Λιγνάδη. Φωτό: Μάνος Νικοηάου

στην ΕΑ: “Το να καταγγέλλεται κάτι τόσο σημαντικό, να αποδεικνύεται πρωτοδίκως ότι αυτό συνέβη κι αντί να πηγαίνει φυλακή, να πηγαίνει σπίτι του, έχει αφήσει άναυδο όλο τον κλάδο και όλη την Ελλάδα. Το κίνημα μπορεί να παίξει ρόλο, αλλά πρέπει να στηριχθεί από κάπου γιατί απ’ό,τι φαίνεται, αν τα πράγματα δεν δικαιωθούν τότε όλοι οι άνθρωποι που έχουν τολμήσει να μιλήσουν αισθάνονται ανυπεράσπιστοι”.

Η **Δώρα Χρυσικού** επίσης τόνισε: “Όπως η αποφυλάκιση Κορκονέα, Χορταριά.. αυτή είναι η τρίτη απόφαση τέτοιου τύπου που είναι και επικίνδυνη. Δίνει ένα μήνυμα στον πολίτη που έχει πια χάσει κάθε εμπιστοσύνη στους θεσμούς και δη στη δικαιοσύνη ότι κάποιος είναι περισσότερο ίσοι απέναντι στον νόμο από κάποιους άλλους. Επειδή όμως έχουμε παγώσει με το θέμα της αναστολής και παίζουμε το επικοινωνιακό παιχνίδι του κ. Κούγια, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο Λιγνάδης είναι πρωτόδικα καταδικασμένος για δυο βιασμούς.

Συσχετισμοί

Η μεγάλη αξία του #metoo είναι ότι τούμπαρε τους συσχετισμούς. Τέτοιοι άνθρωποι πριν λίγα χρόνια ήταν στο απυρόβλητο. Σήμερα, από τρία παιδιά που δεν ήταν προβεβλημένα, που το ταξικό τους πρόσημο ήταν οξύ, κατορθώσανε να κάτσουν στον έδωλο. Δεν είναι μια αμελητέα νίκη και εμείς θα συνεχίσουμε μέχρι την τελική δικαίωση. Η κοινωνία πρέπει να έχει τα αντανakλαστικά της σε εγρήγορση και πρέπει να πιέσει για απόδοση δικαιοσύνης. Όχι με τη

μορφή όχλου, αλλά κινηματικά”.

Τις επόμενες μέρες οι αντιδράσεις από τον καλλιτεχνικό κόσμο εξελίχθηκαν σε ντόμινο. Στις 15/7, στην έναρξη του Διεθνούς Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας χορευτής βγήκε στη σκηνή με πλακάτ που έγραφε “Racists must be in jail” και χειροκροτήθηκε. Η Μενδώνη και ο Γιατρομανωλάκης έφυγαν μόλις ενημερώθηκαν ότι θα γινόταν αυτό. Το ίδιο βράδυ διαβάστηκε το κείμενο – παρέμβαση του ΣΕΗ για την αποφυλάκιση Λιγνάδη στην Τύρινθα, στην παράσταση «Ανατολή» και στη Μικρή Επίδουρο στις «Ρίζες από βαμβάκι». Το κείμενο διαβάστηκε στον «Προμηθέα Δεσμώτη», στο φεστιβάλ Ολύμπου, στην «Ηλέκτρα» στο Θέατρο Αλτιναλμάζη στην Αλεξανδρούπολη, στο «8 Γυναίκες Κατηγορούνται» στη Σαντορίνη, στο «Ο σκύλος, η νύχτα και το μαχαίρι» στην Πειραιώς, στους «Πέρσες» στην Επίδουρο, όπου επίσης άνοιξε ένα τεράστιο πανό στις κερκίδες με τις λέξεις “ΒΙΑΣΤΗΣ ΕΙΝΑΙ”. Παρέμβαση έγινε και στη συναυλία των ΘΡΑΞ ΠΑΝΚC στην Καβάλα και στη συναυλία του Θ. Παπακωνσταντίνου στο Κατράκειο Θέατρο της Νίκαιας.

Από άκρη σε άκρη της χώρας, εργάτες/τριες της τέχνης, μαζί με όλο τον υπόλοιπο κόσμο ξεσηκώνονται. Πριν τρία χρόνια ο Λιγνάδης είχε ανεβάσει τους «Πέρσες» στην Επίδουρο. Έκλεισε την παράσταση προσκυνώντας μια μινιατούρα του Παρθενώνα μπροστά από τον Μητροστάκη – ένας εξόφθαλμος συμβολισμός της σύνδεσής τους και των “αξιών” που τους συνδέουν. Η προσπάθεια να πέσει στα μαλακά αυτός ο βιαστής-εκλεκτός του Μητροστάκη

και της Μενδώνη έκανε την οργή να γεμίζει και να ξεχειλίζει τα θέατρα.

Απέναντι σε αυτή την εξέλιξη όλα τα δεκανίκια της ΝΔ έχουν βαλθεί να ξεπλύνουν τον Λιγνάδη στους 90 βαθμούς και να δικαιολογήσουν την αποφυλάκισή του πέρα από κάθε λογική. Δεκάδες άρθρα έχουν κατακλύσει τα κυβερνητικά μέσα, άλλα επικαλούμενα τις κατακτήσεις ως προς τα δικαιώματα των κατηγορουμένων κι άλλα προπαγανδίζοντας ψευδώς ότι για την αποφυλάκιση Λιγνάδη ευθύνεται ο νόμος Παρασκευόπουλου.

Στοιχεία

Η πραγματικότητα είναι ότι το δικαστήριο έχει τη δυνατότητα να αποφασίσει να μην αναστείλει την εκτέλεση της ποινής μέχρι την έφεση αν το κρίνει απαραίτητο – και στην περίπτωση Λιγνάδη το όφειλε και είχε τα στοιχεία, με τις μαρτυρίες για τη συστηματικότητα της δράσης του, τον τρόπο στοχοποίησης των θυμάτων του και την εκμετάλλευση της θέσης και της ισχύος του για να καλύπτεται.

Τα ΜΜΕ που τόσο κόπτονται για τα κατακεκτημένα δικαιώματα δεν έγραψαν μια γραμμή που με φετινό νόμο της ΝΔ μπορεί κανείς να πάει φυλακή από την πρώτη δίκη για πλημμέλημα, μια σπασμένη τζαμάρια πχ, αν το δικαστήριο κρίνει ότι έγινε στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης! Δεν βγάζουν κιχ ή ακόμα χειρότερα αναπαράγουν τρομολαγνεία που άνθρωποι όπως ο Γ. Μιχαηλίδης ζητούν τα δικαιώματά τους όπως προβλέπει ο νόμος. Τρομολαγνεία που ο Γιωτόπουλος βγήκε με άδεια που δικαιούται ύστερα από 20

χρόνια στη φυλακή.

Τα ίδια μέσα που έστησαν λαϊκό δικαστήριο απέναντι στη Ρούλα Πισπιρίγκου πριν καν συλληφθεί, κουνάνε το δάχτυλο (αν δεν επιτίθενται απροκάλυπτα) θυμίζοντας ξανά και ξανά ότι το τεκμήριο της αθωότητας διατηρείται μέχρι μια υπόθεση να τελεσιδικήσει σε βάρος του κατηγορούμενου. Η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων έκανε λόγο για “στοχευμένη και εκβιαστική παρέμβαση στο έργο της Δικαιοσύνης” από τον ...οργισμένο κόσμο. Η Μενδώνη, που είχε ματαιώσει τη μετάδοση της “Λίμνης των Κύκνων” στο πλαίσιο κυρώσεων για τη Ρωσία, μίλησε για “εργαλειοποίηση” του πολιτισμού.

Όλα αυτά δεν αποκαλύπτουν τίποτα άλλο παρά τον πανικό τους μπροστά στον γενικότερο εκτροχιασμό της κατάστασης. Ο ίδιος ο Λιγνάδης τη μέρα της αποφυλάκισής του είπε: “Δεν είναι η στιγμή να πω πολλά πράγματα. Θα ’ρθούν κι αυτές οι στιγμές... Νομίζω τώρα δικαιούμαι να αρχίσω να μιλάω κι εγώ” - ένα μήνυμα που φαίνεται να απευθύνεται περισσότερο στην ίδια του την κλίκα παρά στην αριστερά και στο #metoo.

Αλλά ο μεγαλύτερος φόβος τους δεν είναι μήπως “αρχίσει να μιλάει” ο Λιγνάδης. Είναι το ότι ήδη μιλάει η μεγάλη πλειοψηφία του κόσμου που τον σιχαίνεται και θέλει να δει πίσω από τα σίδερα όλο το σινάφι των Λιγνάδηδων και των Μητροστάκηδων. Η ΝΔ πέρασε το περσινό καλοκαίρι στην κόψη του ξυραφιού με το “Μητροστάκη γαμιέσαι” να αντηχεί απ’άκρη σ’άκρη της χώρας καθώς όλοι την έβλεπαν να γίνεται στάχτες. Ακόμη και μέσα στον Αύγουστο χιλιάδες διαδήλωσαν την οργή τους στο κέντρο της Αθήνας.

Φέτος, που για πρώτη φορά ύστερα από 3 χρόνια γίνονται όλα τα φεστιβάλ κανονικά, σηκώνονται πανό και πλακάτ στα θέατρα και τις συναυλίες που θυμίζουν ότι στον κύκλο του Μητροστάκη εκκολάπτεται ένα Σαλό. Και η τάξη και το κόμμα των πλούσιων (εκ)βιαστών δεν μπορεί να κάνει τίποτα άλλο για να το καλύψει, πέρα από κινήσεις που ολοένα και υπονομεύουν την εμπιστοσύνη του κόσμου στους θεσμούς – όπως το να στρώνει τον δρόμο στην αποφυλάκιση του Λιγνάδη. Το σινάφι του Μητροστάκη φοβάται τη μέρα που αυτή η οργή και η δυσπιστία θα εκραγούν.

Αφροδίτη Φράγκου

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7
καφέ Μύρτιλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7:30μμ
Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Φώτης Τσιβόλας

ΠΑΤΗΣΙΑ-ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7 πάρκο Ιακωβάτων 7.30μμ
Από τον Martin Luther King στο Black Lives Matter
Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7 βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, Φωκίωνος Νέγρη 68 7.30μμ
Στασιμοπληθωρισμός, γεροντική ασθένεια του καπιταλισμού
Ομιλητής: Γιάννης Μακαρώνας

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7
πλατεία Μερκούρη 6.30μμ
Ιουλιανά '65
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7 καφέ Ηλιοπέτρα, Θησέως και Αγίων Πάντων (στη στοά) 7.30μμ
Μεταρρύθμιση ή επανάσταση
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7 καφέ Blue Bear 7.30μμ
Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγκόπουλος

ΘΗΣΕΙΟ-ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7 καφέ Περιβολάκι, 7.30μμ
Στασιμοπληθωρισμός, η νέα φάση της κρίσης
Ομιλητής: Κύρος Κεϊχόπουλος

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 21/7 καφέ Κουτσό 7.30μμ
Στασιμοπληθωρισμός, γεροντική ασθένεια του καπιταλισμού
Ομιλητής: Κώστας Καταραχιάς

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ-ΚΟΥΚΑΚΙ

ΠΕΜΠΤΗ 21/7, καφέ «Θύμιος», πλ Δουργουτίου 8μμ
Γυναίκες – Η διαλεκτική της απελευθέρωσης
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 21/7
καφέ Σαόρσα, πλ. Αυδή, 7.30μμ

Αριστερή απάντηση στα αδιέξοδα της Ν.Δ.
Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7
Πλ. Φελέκη, Ελευθερούπολη 7μμ
Ελεύθερες και δωρεάν αμβλώσεις
Ομιλήτρια: Σοφία Μπεντζελούν

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7 Δημαρχείο (ισόγειο) 8μμ
Στασιμοπληθωρισμός, γεροντική ασθένεια του καπιταλισμού
Ομιλητής: Λουκιανός Βρανάς

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7 Πλ. Ηρώων 7.30μμ
Η Μικρασιατική εκστρατεία
Ομιλητής: Νάσος Θεοδωρίδης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ-ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ-ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7, Δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7μμ
Η επαναστατική εφημερίδα σήμερα
Ομιλήτρια: Μυρτώ Μαργέλη

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ
Γυναίκες – Η διαλεκτική της απελευθέρωσης
Ομιλήτρια: Βασιλική Γρηγοράκη

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7
καφενείο Σαρδανάπαλος 7μμ
Γυναίκες – Η διαλεκτική της απελευθέρωσης
Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου

ΖΩΓΡΑΦΟΥ-ΙΛΙΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7
καφενείο Σαρδανάπαλος 5.30μμ
Ο Μαρξ, ο Ένγκελς και ο «ιστορικός νεκροθάφτης»
Ομιλητής: Αλέξανδρος Κοροβέσης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ-ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7
καφέ πλατείας Σουρμένων 8μμ
Πώς νίκησε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 21/7 Βαρνάβα καφέ 6.30μμ

Γυναίκες – Η διαλεκτική της απελευθέρωσης
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7 δημαρχείο, 5ος ορ., γρ. Ανταρσία στο Λιμάνι 7.15μμ
Ο Λένιν σήμερα
Ομιλήτρια: Πέγκυ Γαλάκου

ΝΙΚΑΙΑ-ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7 πολιτιστικό κέντρο «Μάνος Λοΐζος», Θηβών 245, προαύλιο 7μμ
Ο Λένιν σήμερα
Ομιλητής: Γιώργος Σύρος

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7 Θέατρο Εθνικής Αντίστασης, απέναντι ΟΤΕ, 7μ.μ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα
Ομιλητής: Κώστας Πολυδωρος

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7 Κεντρική πλατεία Ιλίου 7μμ
Αριστερή απάντηση στα αδιέξοδα της Ν.Δ.
Ομιλήτρια: Ελπίδα Ζαραδούκα

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7 πλ. Ηρώ 7.30μμ
Αριστερή απάντηση στα αδιέξοδα της Ν.Δ.
Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΑΙΓΑΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7
καφέ Μέρες Ραδιοφώνου 7.30μμ

Εκδήλωση-συζήτηση

Γυναίκες – Η διαλεκτική της απελευθέρωσης

ΘΗΣΕΙΟ-ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ - ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ-ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/7

καφέ Περιβολάκι, 7.30μμ

Ομιλήτριες: Ελεάννα Τσώλη, Μαρία Φωτεινού

Για ποια παιδεία παλεύουμε
Ομιλητής: Πάνος Οδατζίδης

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7 Θόλος 6.30μμ
Η επανάσταση στην Ισπανία το 1936
Ομιλητής: Μάνος Voador

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7 ΚΑΠΗ Σπλάντζιας 7.30μμ
Η δεύτερη δίκη της Χρυσής Αυγής
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαράκης

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7 καφέ aberto, Ρήγα Φερραίου 48-50 (πλ. Όλγας) 7μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλητής: Θάνος Παυλόπουλος

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 21/7 πάρκο 626, 7.30μμ
Ο Λένιν σήμερα
Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής

Θεσσαλονίκη

ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7 καφέ Μπαράκα 8μμ
Το ΛΟΑΤΚΙ κίνημα σήμερα
Ομιλητής: Κώστας Τορπουζίδης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 21/7 καφέ Πέτρος 7.30μμ
Ουκρανία, πόλεμος φθοράς
Ομιλητής: Σάκης Κολότσιος

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή

και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότε-

ρα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 21/7

ΚΑΛΛΙΘΕΑ Δημαρχείο 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης Ιασωνίδου 7μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ Πλατεία Εθν. Αντίστασης 7μμ
Ν.ΙΩΝΙΑ Λεωφόρος Ηρακλείου οργανισμός Νεότητας 7μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος με Καραϊσκού 7μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου με Γούναρη 7μμ
ΠΑΤΡΑ Πλ. Γεωργίου 7μμ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 22/7
ΠΑΤΗΣΙΑ - ΓΑΛΑΤΣΙ Σκλαβενίτης Πατησίων 6.30μμ
ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ Σάββατο Άνω Πετράλωνα Σταθμός7μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Γεωργάκη Ολυμπίου 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Δημαρχείο 7μμ

ΘΗΣΕΙΟ Σταθμός ΗΣΑΠ Πετράλωνα Κάτω 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Γαρδένια 7μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Δημοτική Αγορά 7μμ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Πλατεία Εβερест 7μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Πλατεία Δούρου 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Μουσείο ΕΑΜ πεζόδρομος 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζαντε Πετροупόλεως 7μμ
ΙΛΙΟΝ Κεντρική πλατεία Ιλίου 7μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Πλ. Ελευθερίας 6.30μμ
ΧΑΝΙΑ Πλατεία Χάληδων 7.30μμ
ΒΟΛΟΣ Παραλία Θόλος 7.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 7μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ πάρκο Γεωργιάδη 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 23/7

ΚΥΨΕΛΗ Φωκίωνος Νέγρη Γερμανός 11.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ - ΓΚΥΖΗ Λαϊκή Πανόρμου 12μ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ Πλατεία 11.30πμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού 12μ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11πμ
ΧΑΝΙΑ Αγορά 11.30

ΚΥΡΙΑΚΗ 24/7

ΠΑΓΚΡΑΤΙ πλ. Βαρνάβα 7μμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδιού 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Δημήτρης Δασκαλάκης, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφώς 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001, Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Η Ρόζα Λούξεμπουργκ μας χάρισε μία καταπληκτική περιγραφή για την μαζική απεργία.

«Τη μια στιγμή γίνεται ένα μεγάλο κύμα που σαρώνει όλη τη χώρα, την άλλη χωρίζεται σε ένα γιγάντιο δίκτυο από αναρίθμητα μικρά ρυάκια. Τώρα αναβλύζει από το έδαφος σαν δροσερή πηγή, μετά χάνεται κάτω από τη γη. Πολιτικές και οικονομικές απεργίες, μαζικές απεργίες και αποσπασματικές απεργίες, συμβολικές απεργίες και μαχητικές απεργίες διαρκείας, γενικές κλαδικές απεργίες και τοπικές απεργίες, ειρηνικοί διεκδικητικοί αγώνες για αυξήσεις και αιματηρές συγκρούσεις στα οδοφράγματα - όλα αυτά διαπερνούνται, συμβαίνουν παράλληλα, διασταυρώνονται, είναι μια θάλασσα φαινομένων που ακατάπαυστα κινούνται, αλλάζουν».

Η Ρόζα γεννήθηκε στην Πολωνία το 1871 λίγο πριν την Παρισινή Κομμούνια την πρώτη εργατική επαναστατική κυβέρνηση. Από μαθήτριά οργανώνεται στον **Προλετάριο**, μία επαναστατική οργάνωση με δύναμη στους εργάτες. Η σύλληψη της ηγεσίας του Προλετάριου, η εκτέλεση 4 ηγετικών στελεχών και η καταδίωξη της ίδιας οδηγούν την Ρόζα στην Ζυρίχη το 1889. Εκεί θα σπουδάσει φυσικές επιστήμες, μαθηματικά και οικονομία. Μετά την διάλυση του Προλετάριου, η Ρόζα και ο **Λέο Γιόγκι-σες** μαζί με άλλους συντρόφους θα φτιάξουν το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα του Βασιλείου της Πολωνίας.

Το 1898 η Ρόζα Λούξεμπουργκ πηγαίνει στην Γερμανία στο Βερολίνο όπου οργανώνεται στο **SPD** στο μεγαλύτερο σοσιαλδημοκρατικό κόμμα της Ευρώπης. Στις εκδηλώσεις και τα πολιτικά έντυπα οι ηγέτες του SPD δεν παρέλειπαν να αναφερθούν στον Μάρξ και την σοσιαλιστική προοπτική. Η πραγματικότητα όμως ήταν διαφορετική. Πίσω από τα μεγάλα λόγια κρυβόταν ένας φοβερός συντηρητισμός: Η ηγεσία του SPD είχε συνθηκολογήσει με τον καπιταλισμό.

Ο **Μπερνστάιν**, ηγετική μορφή του SPD υποστήριζε ότι η θεωρία του Μάρξ για την επανάσταση ήταν πλέον ξεπερασμένη. Ο καπιταλισμός βρισκόταν πλέον σε μία νέα φάση που είχε την δυνατότητα να “αυτορυθμίζεται” και άρα να αποφεύγει τις κρίσεις και τους πολέμους. Η προοπτική της καπιταλιστικής οικονομίας ήταν αυτή της συνεχούς ανάπτυξης και ευημερίας. Οι εργάτες δεν χρειαζόταν να κάνουν επανάσταση για να βελτιώσουν την ζωή τους. Μέσα απο κοινοβουλευτικές μεταρρυθμίσεις ο καπιταλισμός θα γινόταν πιο δίκαιος και πιο δημοκρατικός.

Η Λούξεμπουργκ δίνει την μάχη προσπαθώντας να αποδείξει πόσο λάθος ήταν αυτή η άποψη γράφοντας ένα από τα βασικά εγχειρίδια του επαναστατικού μαρξισμού το βιβλίο **“Κοινωνική Επανάσταση ή Μεταρρύθμιση”**.

Η πολύτιμη κληρονομιά της Ρόζας

Σε αντίθεση με τον Μπερνστάιν η Ρόζα επιχειρηματολογεί ότι οι μονοπωλιακοί καπιταλιστικοί οργανισμοί (καρτέλ και τράστ) και τα πιστωτικά ιδρύματα τείνουν να εντείνουν τους ανταγωνισμούς στον καπιταλισμό αντί να τους μετριάσουν. Το κυνήγι για μεγαλύτερα κέρδη οδηγεί σε κρίσεις. Οι ανταγωνισμοί και η αναρχία της αγοράς έχουν περάσει από το εθνικό στο διεθνές επίπεδο και άρα αντί για μακρόχρονη ειρήνη τα κράτη καταφεύγουν στους εξοπλισμούς και τον πόλεμο.

«Αυτοί που υποστηρίζουν την μέθοδο των νομοθετικών μεταρρυθμίσεων σε αντίθεση με την κατάληψη της πολιτικής εξουσίας και την σοσιαλιστική επανάσταση δεν διαλέγουν στην πραγματικότητα έναν πιο ήρεμο και πιο απλό δρόμο που πηγαίνει στον ίδιο στόχο, αλλά έναν διαφορετικό στόχο. Αντί να υποστηρίζουν την δημιουργία μίας νέας κοινωνίας, στηρίζουν επιφανειακές αλλαγές της παλιάς κοινωνίας».

Στο ίδιο βιβλίο καταρρίπτει το κλασικό επιχείρημα των ρεφορμιστών ότι οι επαναστάτες δεν ενδιαφέρονται για τις μεταρρυθμίσεις στο σήμερα, επιμένοντας ότι η επανάσταση είναι η κινητήρια δύναμη κάθε κατάκτησης του εργατικού κινήματος.

Η εξουσία των καπιταλιστών, υπογραμμίζει η Ρόζα, δεν πηγάζει από τον έλεγχο του κοινοβουλίου αλλά από τον έλεγχο της οικονομίας. Και γι’αυτό ακριβώς, καταλήγει ότι το κράτος στον καπιταλισμό δεν είναι ουδέτερο. Είναι ο μηχανισμός της τάξης που ηγείται στην κοινωνία, δηλαδή των καπιταλιστών. Αυτός ο έλεγχος δεν μπορεί να σπάσει σταδιακά. Η Ρόζα τόνιζε χαρακτηριστικά: «Στην αστική κοινωνία, ο ρόλος των Σοσιαλιστών είναι κόμμα αντιπολίτευσης».

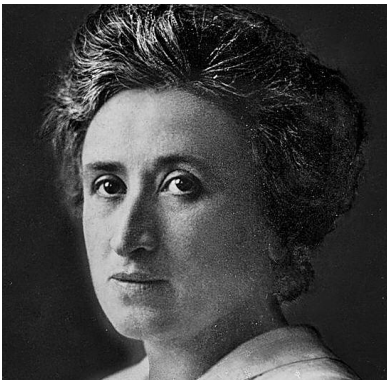
Και συνέχιζε:

«Όταν ένας σοσιαλιστής πολιτικός γίνεται υπουργός σε μία αστική κυβέρνηση δεν γίνεται η κυβέρνηση σοσιαλιστική αλλά ο σοσιαλιστής γίνεται αστός πολιτικός.

Η είσοδος ενός σοσιαλιστή σε μία αστική κυβέρνηση δεν είναι, όπως πολλοί νομίζουν, μια μερική κατάκτηση του αστικού κράτους από τους σοσιαλιστές, αλλά μια μερική κατάκτηση του σοσιαλιστικού κόμματος από το αστικό κράτος».

Ενάντια στον Ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο

Η ανάλυσή της αυτή την οδήγησε να συγκρουστεί και με την στάση των σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων

απέναντι στον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο.

Η Ρόζα στο **“Κοινωνική Μεταρρύθμιση ή Επανάσταση”**, ο Λένιν στο **“Ιμπεριαλισμός, το ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού”**, ο Μπουχάριν στο **“Ιμπεριαλισμός και Παγκόσμια Οικονομία”** και ο Τρότσκι στην **“Διαρκή Επανάσταση”** παρά τις διαφορές στις αναλύσεις καταλήγουν στο ίδιο σημείο. Ότι ο καπιταλισμός στην νέα του φάση την ιμπεριαλιστική όχι μόνο δεν έχει ξεφορτωθεί τους ανταγωνισμούς και τις κρίσεις αλλά αντίθετα τις έχει οξύνει σε διεθνές επίπεδο.

Το 1907 το συνέδριο της Β' Διεθνούς στην Στουτγκάρδη διχάστηκε όταν τέθηκε το ζήτημα της καταδίκης των ιμπεριαλιστικών εξορμήσεων στην Αφρική και την Ασία με τους μισούς συνέδρους να στηρίζουν ανοιχτά τους αποικιοκράτες.

Η Λούξεμπουργκ εναντιώθηκε ανοιχτά στον Ιμπεριαλισμό τονίζοντας ότι «σε ενδεχόμενο πολέμου είναι καθήκον των εργατών και των κοινοβουλευτικών τους εκπροσώπων να κάνουν ότι μπορούν για να αποτρέψουν το ξέσπασμα του πολέμου. Αν ο πόλεμος ξεσπάσει είναι καθήκον τους να πάρουν εκείνα τα μέτρα ώστε να τερματιστεί το συντομότερο δυνατόν. Ταυτόχρονα πρέπει να αξιοποιήσουν την οικονομική και πολιτική κρίση που προκάλεσε ο πόλεμος για να αφυπνίσουν τις μάζες και να επιταχύνουν την ανατροπή της καπιταλιστικής κυριαρχίας».

Κεντρικός άξονας της αντιιμπεριαλιστικής γραμμής της Ρόζας ήταν ότι ο αγώνας ενάντια στον πόλεμο είναι άρρηκτα δεμένος με την πάλη για τον σοσιαλισμό.

Η πραγματικότητα επιβεβαίωσε την Ρόζα. Το 1914 ξεσπάει ο Α' Π.Π. Το SPD θα ψηφίσει μαζί με τον Κάιζερ τις πολεμικές δαπάνες. Η **Λούξεμπουργκ**, ο **Λήμπκνεχτ**, η **Κλάρα Τσέκιν** και ο **Φράντς Μέρινγκ** θα κρατήσουν μια διεθνιστική στάση απέναντι στον γερμανικό милитарισμό σε αντίθεση με την ηγεσία του SPD και άλλων κομμάτων της Β' Διεθνούς που επέλεξαν να “υπερασπι-

στούν την πατρίδα”. Η ιστορική προδοσία του SPD στο ζήτημα του πολέμου οδήγησε την Ρόζα μαζί με τον Λήμπκνεχτ στην συγκρότηση της ομάδας **Σπάρτακος** που συνέχισε την αντιπολεμική δράση με παράνομα φυλλάδια και συγκεντρώσεις. Γι’ αυτήν την δράση της θα φυλακιστεί.

Είναι μέσα από την φυλακή που γράφει για την κρίση της σοσιαλδημοκρατίας στο πιο γνωστό αντιπολεμικό της και διεθνιστικό έργο **“Μπροσούρα του Γιούνιους”**.

«Σήμερα αντιμετωπίζουμε την επιλογή... Είτε ο θρίαμβος του ιμπεριαλισμού και η κατάρρευση όλου του πολιτισμού Είτε νίκη του σοσιαλισμού. Αυτό είναι το δίλημμα της παγκόσμιας ιστορίας, η ζυγαριά αμφιταλαντεύεται προς τα που να κλείνει και περιμένει την απόφαση του ταξικά συνειδητού προλεταριάτου».

Μπορούσε όμως η εργατική τάξη να απαντήσει σε αυτό το δίλημμα και να κάνει την επανάσταση;

Στο βιβλίο της **“Μαζική Απεργία, κόμμα, συνδικάτα”** απέναντι στον κλασικό για τους ρεφορμιστές διαχωρισμό των οικονομικών και των πολιτικών μαχών, σύμφωνα με τον οποίο τα συνδικάτα κάνουν τις απεργίες και το κόμμα την “πολιτική”, η Ρόζα εξηγούσε ότι με την μαζική απεργία δημιουργείται **«ένα μόνιμο ρεζερβουάρ ενεργητικότητας του προλεταριάτου απο όπου η πολιτική πάλη ανανεώνεται διαρκώς με φρέσκιες ιδέες»**.

Με άλλα λόγια η εργατική τάξη μέσα στους αγώνες μπορεί να οργανώνεται να νικάει και να γεμίζει αυτοπεποίθηση.

Στο ίδιο βιβλίο αναδείκνυε επίσης τον ρόλο της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και υπερασπίζεται τα συνδικάτα. Λέει ότι είναι όπλα στα χέρια των εργατών που πρέπει οι επαναστάτες να συμμετέχουν, περιγράφοντας παράλληλα τον προβληματικό ρόλο των γραφειοκρατών. Επαναδιατυπώνει την βασική ιδέα του Μάρξ ότι “η απελευθέρωση της εργατικής τάξης είναι έργο της ίδιας”. «Ο σοσιαλισμός δεν θα έρθει και δεν μπορεί να έρθει με διατάγματα. Δεν μπορεί να τον εγκαθιδρύσει καμία κυβέρνηση όσο σοσιαλιστική και αν είναι. Ο σοσιαλισμός θα δημιουργηθεί από τις μάζες από τον κάθε προλετάριο. Εκεί που σφυρηλατούνται οι αλυσίδες του καπιταλισμού, εκεί πρέπει να σπάσουν».

Ταυτόχρονα όμως λύνει και τον γρίφο που ταλανίζει ακόμα και σήμερα μεγάλα κομμάτια της αριστεράς. Πως αλλάζουν οι ιδέες των εργατών;

Σε μία επαναστατική μαζική δράση ο πολιτικός και ο οικονομικός

αγώνας γίνονται ένα. Και έτσι ακριβώς «μέσα στην επαναστατική θύελλα ο προλετάριος μεταμορφώνεται απο έναν πάτερ-φαμίλια που το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι το πως θα εξοφλήσει το δάνειο, σε έναν “ρομαντικό επαναστάτη” για τον οποίο το υπέρτατο αγαθό, η ζωή του και φυσικά ακόμα περισσότερο τα υλικά αγαθά, έχουν μικρή αξία σε σχέση με το μεγάλο αγαθό του αγώνα».

Η Ρώσικη Επανάσταση του 1917 και η Γερμανική Επανάσταση του 18' θα βάλουν τέλος στον Α' Π.Π. Η Ρώσικη επανάσταση νίκησε αλλά η Γερμανική δεν κατάφερε να βαδίσει στον ίδιο δρόμο.

Οι επαναστάσεις είναι διαδικασίες με διάρκεια και πισωγυρίσματα. Ο ρόλος των επαναστατών σαν μία οργανωμένη δύναμη είναι κομβικός σε αυτήν την διαδικασία. Ο **Τρότσκι** έγραφε ότι **«χωρίς μία οργάνωση που να την οδηγεί, η ενέργεια των μαζών θα σκορπιζόταν όπως ο ατμός που δεν διοχετεύεται στον κύλινδρο του εμβόλου. Αλλά παρόλα αυτά, εκείνο που κινεί τα πράγματα δεν είναι ο κύλινδρος ή το έμβολο αλλά ο ατμός»**.

Η Ρόζα έσπασε από το SPD για να ηγηθεί στο κτίσιμο ενός επαναστατικού κόμματος πολύ αργά, μέσα στην φωτιά της επανάστασης. Η καθυστέρηση αυτή είχε τραγικές συνέπειες για τους επαναστάτες στην Γερμανία και για την ίδια την επανάσταση.

Τον Δεκέμβρη του 1918 ο Σπάρτακος μετατράπηκε σε ξεχωριστό κόμμα. Ο στόχος του νέου **“Κομμουνιστικού Κόμματος της Γερμανίας”** όπως ονομάστηκε ήταν να οδηγήσει το γερμανικό προλεταριάτο στην νίκη με τον ίδιο τρόπο που το έκαναν οι μπολσεβίκοι στην Ρωσία του 1917. Η Ρόζα μέσα από τις γραμμές του Σπάρτακου ρίχνεται στην επανάσταση. Οι χαλαροί δεσμοί όμως της οργάνωσης με την εργατική τάξη δεν της δίνει την δυνατότητα να επηρεάσει τις εξελίξεις. Η πρόωρη εξέγερση του Γενάρη που έμεινε στην ιστορία σαν η “Εξέγερση του Σπάρτακου” θα οδηγήσει σε καταστροφή.

Η σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση με την βοήθεια των παραστρατιωτικών σωμάτων Freikorps θα καταπνίξουν την εξέγερση στο Βερολίνο. Στις 15 Γενάρη θα δολοφονηθούν η Ρόζα και ο Λήμπκνεχτ.

Η Ρόζα άφησε μία τεράστια κληρονομιά στο επαναστατικό κίνημα. Μέσα από την σύγκρουση με τις κοινοβουλευτικές αυταπάτες και την ανάδειξη της σοσιαλιστικής προοπτικής μας χάρισε εργαλεία. Ας αξιοποιήσουμε τα όπλα που έχουμε στα χέρια μας στην μάχη για να σταματήσουμε τον πόλεμο και να απαλλαγούμε συνολικά από τον καπιταλισμό.

Κώστας Πολύδωρος

ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ

Η μάχη συνεχίζεται

13/7, Διαδηλωτές ποδηλατούν το γραφείο του πρωθυπουργού Βικρεμεσίνγκε στη Σρι Λάνκα. Φωτό: AP

Η εξέγερση στη Σρι Λάνκα ανέτρεψε τον πρόεδρο Ρατζαπάκσα μετά από τέσσερις μήνες αγώνων. Εγκατέλειψε τη χώρα την ώρα που ο κόσμος έμπαινε στην προεδρική κατοικία, κατέφυγε αρχικά στις Μαλδίβες και μετά στη Σιγκαπούρη, ενώ κανείς δεν ξέρει αν έχει ήδη φύγει για κάποια άλλη χώρα όπου θα κρυφτεί. Λέγεται ότι οι ΗΠΑ, η Ινδία και τα Εμιράτα τού αρνήθηκαν το άσυλο. Τελικά, ο Ρατζαπάκσα παραπήθηκε και επίσημα (μέσω email), αφήνοντας την προεδρία στον πρωθυπουργό Βικρεμεσίνγκε.

Ο Ρατζαπάκσα ήταν αυτός που, το 2020, πέρασε την 20η τροπολογία στο Σύνταγμα και έδωσε σχεδόν όλες τις εξουσίες στον Πρόεδρο της χώρας, δηλαδή στον εαυτό του, ενώ ο αδερφός του ήταν πρωθυπουργός. Γι' αυτό και ενώ το κίνημα φούντωνε όλους αυτούς τους μήνες, και ενώ αναγκάστηκε να παραιτηθεί τον αδερφό του και άλλα μέλη της οικογένειάς του, ακόμη και ολόκληρη την κυβέρνηση, έστελνε παντού το μήνυμα ότι ο ίδιος δεν θα παραιτηθεί ποτέ. Είναι λογικό ότι ο κόσμος πανηγύριζε στους δρόμους για μέρες τη φυγή και την παραίτηση του Ρατζαπάκσα.

Όμως, ο Βικρεμεσίνγκε είναι ακόμη πιο μισητός και από τον Ρατζαπάκσα. Έγινε υπουργός πρώτη φορά το 1977, όταν ήταν 28 ετών, και πρωθυπουργός το 1993. Από τότε έγινε πρωθυπουργός συνολικά πέντε φορές, έχοντας αναδειχθεί στον αγαπημένο πολιτικό των καπιταλιστών της Σρι Λάνκα. Ήταν αυτός που έκανε τα πιο μεγάλα ανοίγματα στην ελεύθερη αγορά ως υπουργός στις αρχές της δεκαετίας του '90. Δεν είναι τυχαίο ότι πριν από δυο μήνες, ο Ρατζαπάκσα, ενώ βρισκόταν

στριμωγμένος και έδωσε τον αδερφό του από την πρωθυπουργία, κατέφυγε στον Βικρεμεσίνγκε και του έδωσε πρωθυπουργία και Υπουργείο Οικονομικών.

Εκτός από φίλος των καπιταλιστών, είναι και ο αγαπημένος πολιτικός του ΔΝΤ. Οι συνομιλίες με το ΔΝΤ συνεχίζονται ασταμάτητα και το Ταμείο διαρρέει ότι σε λίγες μέρες θα υπάρξει κάποια "λύση". Η Σρι Λάνκα δεν πλήρωσε για πρώτη φορά τις δόσεις των χρεών της το Μάη, έχοντας μείνει με τα ταμεία άδεια. Ο Ρατζαπάκσα είχε κάνει μαζικές φοροαπαλλαγές στους καπιταλιστές, περιμένοντας μεγάλες ευκαιρίες με διεθνείς επενδύσεις και τουρισμό. Αντί γι' αυτό, ήρθε η πανδημία και στη συνέχεια η επιστροφή της διεθνούς κρίσης και ο πόλεμος.

Βοήθεια

Ο απεσταλμένος των Financial Times στην πρωτεύουσα Κολόμπο λέει πως ο κόσμος που πούλαγε γλυκά και άλλα τρόφιμα στις αγορές, τώρα έχει άδεια τα καρότσια του και το μόνο που έχει να φάει είναι ψωμί με λίγο λάδι καρύδας. Η αγροτική παραγωγή έχει καταρρεύσει και η έλλειψη λιπασμάτων προδιαθέτει και για άλλες χτυπημένες σοδειές. Η χώρα χρειάζεται άμεσα κάποια δάνεια-γέφυρα για να πληρώσει ορισμένες από τις εισαγωγές, τουλάχιστον στα τρόφιμα και στα είδη πρώτης ανάγκης. Τα μισά παιδιά της χώρας χρειάζονται άμεσα βοήθεια σε τρόφιμα.

Αλλά αυτό που νοιάζει πάνω απ' όλα την άρχουσα τάξη είναι πώς θα διασφαλίσει την εξουσία της. Την Τετάρτη 20 Ιούλη προβλέπεται μυστική ψηφοφορία στη Βουλή για να εκλεγεί ο νέος Πρόεδρος της χώρας. Εκτός από τον Βικρεμεσίνγκε, υποψήφιοι εί-

ναι ένα στέλεχος του κόμματος του Ρατζαπάκσα, ο ηγέτης της δεξιάς αντιπολίτευσης και ο επικεφαλής της κοινοβουλευτικής Αριστεράς. Οι ισορροπίες και τα παζάρια ανάμεσα στους βουλευτές των δυο αστικών μπλοκ θα καθορίσουν ποιος από τους τρεις πρώτους θα πάρει την εξουσία.

Το ΔΝΤ οργανώνει τους δικούς του εκβιασμούς, απαιτώντας «μεταρρυθμίσεις» σαν προϋπόθεση και για τα δάνεια-γέφυρα και για τη ρύθμιση του συνολικού χρέους της χώρας. Οπότε, όσο και να ορκίζεται στη «δημοκρατία», το Ταμείο απαιτεί μια ισχυρή κυβέρνηση με την οποία μπορεί να συνομιλεί και η οποία να μπορεί να τσάκισι το κίνημα. Οι τρεις υποψήφιοι υπόσχονται από τη μεριά τους μεταρρυθμίσεις, «απελευθέρωση της αγοράς» και ο καθένας τη δική του μέθοδο για να γυρίσει ο κόσμος σπίτι του.

Όμως, όλοι ξέρουν πως το μαζικό κίνημα παραμένει ενεργό και κανείς δεν θα μπορέσει να κυβερνήσει ομαλά αν δεν βρει τρόπο να διασπάσει ή να καταστείλει. Ο Βικρεμεσίνγκε κήρυξε κατάσταση έκτακτης ανάγκης και απαγόρευση κυκλοφορίας, αλλά τα ίδια ίσχυαν πριν από μια βδομάδα όταν οργανώθηκε η μεγαλύτερη διαδήλωση στο Κολόμπο και έφτασε ο κόσμος να κάνει μαντίο στην πισίνα του Ρατζαπάκσα.

Το κρίσιμο ζήτημα είναι αν μέσα στο κίνημα θα παρθούν πρωτοβουλίες για να μπει η οικονομία σε κίνηση κάτω από τον έλεγχο της πλειοψηφίας και για το συμφέρον της πλειοψηφίας. Η εργατική τάξη δεν είναι δύναμη που μπορεί μόνο να οργανώνει απεργίες και να ρίχνει προέδρους και κυβερνήσεις, αλλά και να κυβερνάει η ίδια, χωρίς καπιταλιστές και τραπεζίτες.

Ν.Α.

ΙΤΑΛΙΑ

Πολιτική κρίση

Την Τετάρτη αναμένεται να ανακοινώσει ο Μάριο Ντράγκι την οριστική του απόφαση για το αν θα παραιτηθεί ή όχι από πρωθυπουργός της Ιταλίας. Στην πρώτη περίπτωση η χώρα θα πρέπει να οδηγηθεί σε πρόωρες εκλογές με ένα πολύ αβέβαιο αποτέλεσμα για όλα τα πολιτικά κόμματα. Στην δεύτερη, ο πρώην διοικητής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας θα πρέπει να συνεχίσει να ηγείται της ετερόκλητης, πολύ πιο αδύναμης σήμερα και με μεγαλύτερες εσωτερικές κόντρες κυβέρνησης συνεργασίας, που τον έφερε στην πρωθυπουργική θέση μόλις δεκαοκτώ μήνες πριν, τον Φλεβάρη του '21.

Η νέα αυτή φάση της πολιτικής κρίσης ξέσπασε την περασμένη εβδομάδα, όταν το δεύτερο μεγαλύτερο κόμμα της κυβερνητικής συμμαχίας, το Κίνημα των Πέντε Αστέρων, απείχε από ψηφοφορία στο κοινοβούλιο που ουσιαστικά είχε το χαρακτήρα ψήφου εμπιστοσύνης. Ο Ντράγκι ανακοίνωσε τότε την πρόθεσή του να παραιτηθεί και συναντήθηκε με τον πρόεδρο της Ιταλίας **Σέρτζιο Ματαρέλα** προκειμένου να του γνωστοποιήσει την απόφασή του. Ο τελευταίος απέρριψε την παραίτηση, προτρέποντας τον Ντράγκι να προσπαθήσει να σώσει τον κυβερνητικό συνασπισμό.

Ο λόγος της απόρριψης είναι ένας: η ανάγκη διάσωσης του ιταλικού καπιταλισμού από ένα δημόσιο χρέος που αγγίζει το 155% του ΑΕΠ (το μεγαλύτερο σε απόλυτα νούμερα στην Ευρώπη), ένα τραπεζικό σύστημα στο κόκκινο που έχει απειληθεί ξανά και ξανά με κατάρρευση τα χρόνια της οικονομικής κρίσης, και όλα τα προβλήματα της μικρής ανάπτυξης και των μεγάλων ελλειμμάτων που χτυπούν τις περισσότερες χώρες. Αυτός ήταν άλλωστε και ο λόγος που ο Ντράγκι επιλέχτηκε εξ αρχής και διορίστηκε πρωθυπουργός στις αρχές του '21. Ήταν ο έμπειρος τεχνοκράτης της ΕΕ, ο τραπεζίτης που θα συνέχιζε με καλύτερους όρους τις «μεταρρυθμίσεις» που επιθυμούν διακαώς τα αφεντικά της Ιταλίας, μεταλαμπαδεύοντας εκεί τις «επιτυχίες» του από τα μνημόνια στην Ελλάδα και άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Το σενάριο αυτό βέβαια δεν πήγε τόσο καλά και η κυβέρνηση συνεργασίας -που «ενώνει» το κεντροαριστερό **Δημοκρατικό Κόμμα**, το **Κίνημα Πέντε Αστέρων** και το μικρό κεντρώο **Ζωντανή Ιταλία** με τη δεξιά **Φόρτσα Ιτάλια** του Μπερλουσκόνι και την ακροδεξιά **Λέγκα** του Σαλβίνι-βρίσκεται τώρα αντιμέτωπη με τον πόλεμο, την ακρίβεια, τη συνεχιζόμενη οικονομική κρίση. Αλλά και με την οργή του κόσμου στην Ιταλία που βλέπει ξανά δώρα για τα αφεντικά και επιθέσεις για τον ίδιο.

Φοροελαφρύνσεις

Μόλις τον περασμένο Δεκέμβρη ο Ντράγκι κατέβασε έναν προϋπολογισμό που, όπως γράφαμε τότε στην Εργατική Αλληλεγγύη, «εξυπηρετεί τους όρους και τις προϋποθέσεις που βάζει η ΕΚΤ ... για να διασφαλίσει ότι η Ιταλία θα λάβει τη δεύτερη δόση της ενίσχυσης δεκάδων δισεκατομμυρίων ευρώ την ερχόμενη άνοιξη: "διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις στο φορολογικό και το συνταξιοδοτικό". Φοροελαφρύνσεις για τους βιομήχανους δηλαδή και αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης για τους εργαζόμενους αλλά και αυξήσεις στους φόρους των χαμηλά αμοιβόμενων». Η απάντηση ήταν τότε μια μεγάλη 24ωρη γενική απεργία με εκατοντάδες χιλιάδες απεργούς στους δρόμους όλης της χώρας, συνέχεια μιας σειράς απεργιών που έγιναν στον ιδιωτικό τομέα αλλά και την εκπαίδευση τους προηγούμενους μήνες.

Αυτή η εικόνα δημιουργεί τους καυγάδες ανάμεσα στους κυβερνητικούς «εταίρους» -και ιδιαίτερα ο πόλεμος στην Ουκρανία, στον οποίο ο Ντράγκι συμμετέχει ενεργά με αποστολή όπλων και πυρομαχικών. Τα προγνωστικά δείχνουν ότι όλοι τους θα έχουν πτώση στις εκλογές, πληρώνοντας τις επιλογές τους, γι' αυτό και κανένας τους δεν επιθυμεί πραγματικά την άμεση προσφυγή στις κάλπες. Το σκηνικό θυμίζει έντονα την Ελλάδα του 2012, όταν κι εδώ η άρχουσα τάξη και τα κόμμάτα της επέλεξαν τον τραπεζίτη **Παπαδήμο** για πρωθυπουργό. Η συνέχεια ήταν η μεγαλύτερη πολιτική κρίση.

Ο κίνδυνος στη γειτονική χώρα προέρχεται από το εκτός κυβερνητικής συμμαχίας φασιστικών καταβολών κόμμα **Αδελφοί της Ιταλίας** της Τζόρτζια Μελόνι, που όλο αυτό διάστημα επωφελείται από την ιδιότητα της μοναδικής αντιπολίτευσης και παρουσιάζεται εκλογικά ως πρώτη δύναμη. Το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα της Ιταλίας, ένα από τα μεγαλύτερα της Ευρώπης με συγκλονιστικές μάχες, μαζί με τα συνδικάτα και τα κομμάτια της Αριστεράς που παλεύουν στο δρόμο, χρειάζεται να είναι αυτά που θα καθορίσουν τη συνέχεια.

Α.Β.

Τρίτη 26/7 συνεχίζεται η δίκη ΧΑ

Στις 26/7 θα συνεχιστεί η δίκη της Χρυσής Αυγής. Εκκρεμεί το αίτημα του Μιχαλολιάκου για αναβολή της δίκης, καθώς σύμφωνα με τον Δ. Παπαδέλη λόγω νοσηλείας στη ΜΕΘ και αποκατάστασης δεν μπορεί να ενημερωθεί για την εξέλιξη της διαδικασίας και να συνεννοηθεί για την υπερασπιστική γραμμή. Υποστηρίζει δε ότι ο αρχηγός της εγκληματικής οργάνωσης θέλει να παραβρίσκεται στη δίκη – στα 5,5 χρόνια της πρωτόδικης διαδικασίας βέβαια είχε εμφανιστεί μόνο στις 6 Νοέμβρη του 2019 για να απολογηθεί.

Το δικαστήριο επιφυλάχθηκε πάνω στο αίτημα και ζήτησε από τον συνήγορο να φέρει στις 26/7 πρόσφατο πιστοποιητικό υγείας του Μιχαλολιάκου, με εκτίμηση χρόνου για την αποκατάστασή του. Νωρίτερα είχε απορρίψει τα τέσσερα αιτήματα αναστολής εκτέλεσης της ποινής για τους Λαγό, Πανταζή, Καλαρίτη και Σταμπέλο. Υποστηρίζοντας το αίτημα του Λαγού, ο συνήγορος υπεράσπισής του Κ. Πλεύρης είχε εξαπολύσει ένα προκλητικό λογύδριο στην αίθουσα τονίζοντας ότι ο Λαγός καταδικάστηκε “γιατί είναι φασίστας” και συμπληρώνοντας “εγώ είμαι και ναζί και φασίστας. Υπάρχει νόμος να το απαγορεύει;” Μια μεγάλη αλλαγή υπερασπιστικής γραμμής, καθώς στην πρώτη δίκη η ΧΑ είχε στηρίξει την υπερασπιστική της γραμμή στην άρνηση της ναζιστικής ιδεολογίας.

Πρόκληση ΕΛΑΣ-ΔΕΔΔΗΕ

«Ολόκληρη αστυνομική επιχείρηση στήθηκε στην οδό Αναξαγόρα, αποκλείοντας με μηχανές τους γύρω δρόμους, για να προχωρήσουν στη διακοπή της ηλεκτροδότησης των γραφείων που στεγάζεται το ΣΕΚ και η εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη, μαζί με συνεργείο του ΔΕΔΔΗΕ», αναφέρει καταγγελία της Εργατικής Αλληλεγγύης. «Προβοκατόρικα έφτασαν να κατηγορούν τον Πέτρο Κωνσταντίνου ότι έκλειψε κινητό τηλέφωνο από το συνεργείο του ΔΕΔΔΗΕ!»

Αλλά δεν τους πέρασε. Όπως φαίνεται η καταστολή είναι η αντιμετώπιση της κυβέρνησης στην ακρίβεια του ρεύματος, με τις εντολές για διακοπή ρεύματος να έχουν ξεπεράσει τις 230.000 και με το Power Pass να εξελίσσεται σε μεγάλο φιάσκο.

Αυτή η επίθεση, είναι πρόκληση, για κάθε εργαζόμενο και νεολαίο. Η κυβέρνηση του Μητσοτάκη που δίνει απλόχερα εκατομμύρια ευρώ στις ιδιωτικές εταιρείες ενέργειας, έχει την ίδια ώρα εξαπολύσει έναν πόλεμο ενάντια στους εργαζόμενους.

Καταδίκη για τρανσφοβική επίθεση

Σε 12 μήνες φυλάκιση με αναστολή καταδικάστηκε τελεσίδικα ιδιοκτήτης καφέ μπαρ για επίθεση σε βάρος της ψυχολόγου και τρανς ακτιβίστριας Σύλβιας Κουρεντζή στα Ψαχνά Ευβοίας το 2015.

Επρόκειτο για μια τρανσφοβική επίθεση, πράγμα που αναγνωρίστηκε τόσο σε πρώτο όσο και σε δεύτερο βαθμό και κατέληξε σε καταδίκη του δράστη για επικίνδυνη σωματική βλάβη. Ο δράσης έβαλε άνθρωπο του μαγαζιού να πετάξει έξω τη Σ. Κουρεντζή και την παρέα της λέγοντας “το αφεντικό δεν θέλει πούστηδες και τραβέλια στο μαγαζί”, ενώ ακολούθησε άγριος ξυλοδαρμός από ομάδα των ανθρώπων του ιδιοκτήτη. Σύμφωνα με τότε καταγγελία της στο ΣΥΔ, ένας από αυτούς είχε και ναζιστικό τατουάζ. Στην εκδίκαση της έφεσης, όπως συνήθως γίνεται στα θύματα ρατσιστικών εγκλημάτων, η υπεράσπιση προσπάθησε να ισχυριστεί ότι το θύμα “προκαλούσε”, αλλά απέτυχε. Η καταδίκη του ιδιοκτήτη είναι τεράστιας σημασίας, καθώς πρόκειται για την πρώτη καταδίκη σε δεύτερο βαθμό με τρανσφοβικό κίνητρο.

Τα “θαύματα” της επιστήμης μας ανήκουν

Μια από τις ειδήσεις της περασμένης βδομάδας είναι το πρόσφατο ξεκίνημα της λειτουργίας του νέου διαστημικού τηλεσκοπίου James Webb (JWST). Το JWST είχε εκτοξευτεί τα χριστούγεννα του ’21 και τον Γενάρη μπήκε σε τροχιά περίπου 1,5 εκατομμύριο χιλιόμετρα από τη Γη.

Το JWST καταγράφει κυρίως στο υπέρυθρο φάσμα ακτινοβολίας, έξω δηλαδή από το ορατό φάσμα. Αυτό του δίνει τη δυνατότητα να καταγράφει πληροφορίες από περιοχές του σύμπαντος που η σκόνη απορροφά το ορατό φως ή από περιοχές που το φως είναι τόσο “παλιό” που έχει μετατοπιστεί προς το υπέρυθρο. Το τηλεσκόπιο **Hubble** που βρίσκεται σε λειτουργία από το 1990, θα συνεχίσει να καταγράφει στο φάσμα του ορατού φωτός και προς το υπεριώδες. Το JWST θεωρείται διάδοχος του Hubble λόγω των καινούριων δυνατοτήτων του, αλλά και γιατί κάποιοι από τους επιστημονικούς στόχους του JSWT τέθηκαν χάρη σε παρατηρήσεις του Hubble.

Οι πρώτες φωτογραφίες του JWST που δόθηκαν στη δημοσιότητα αποτελούν ένα δείγμα των τεράστιων δυνατοτήτων που μόλις άνοιξαν.

Η φωτογραφία που απεικονίζει το σύμπλεγμα γαλαξιών SMACS 0723 είναι ένα “ταξίδι στον χρόνο” - δείχνει πώς ήταν αυτοί οι γαλαξίες πριν από πάνω από 13 δις χρόνια, όταν το φως τους ξεκίνησε να ταξιδεύει προς εμάς. Αποτελεί επίσης μια ακόμη επιβεβαίωση της βαρυτικής θεωρίας του Αϊνστάιν, καθώς κάποιοι γαλαξίες αποτυπώνονται παραμορφωμένοι, λό-

Σκάνδαλο UBER

Συνέχεια από τη σελ.2

Έτσι μπορεί να εξηγηθεί και το κονδύλι της εταιρίας για δημόσιες σχέσεις αξίας, σύμφωνα με τα έγγραφα, 90 εκατομμυρίων δολαρίων. Ένα μέρος των οποίων απευθυνόταν σε «επιφανείς» ακαδημαϊκούς στις ΗΠΑ και την Ευρώπη για κατά παραγγελία έρευνες που θα αποδείκνυαν πόσο καλό είναι για την κοινωνία και την οικονομία το προϊόν το οποίο «παράγει» η εταιρία. Αλλά και σε βαρόνους των μίντια, αναμέσά τους ανθρώπους που, σύμφωνα με τον Γκάρντιαν, ήλεγχαν την ευρείας κυκλοφορίας Daily Mail, τη γαλλική οικονομική έκδοση Les Echos, τις ιταλικές la Repubblica και L'Espresso, τις γερμανικές Welt και Bild του ομίλου Axel Springer που έχουν τη μεγαλύτερη κυκλοφορία στη χώρα, καθώς και τους Times της Ινδίας.

Η ΝΔ, που έχει στηρίξει και ως κυβέρνηση και ως αντιπολίτευση την πλατφόρμα, έχει πiei το αμύλητο νερό σχετικά με αυτές τις αποκαλύψεις, παρά το μέγεθος του σκανδάλου, παρά την εμπλοκή σε αυτό δυο βασικών στελεχών της εταιρίας που υπήρξαν υπεύθυνοι του ελληνικού παραρτήματός της, αλλά και παρά την απαίτηση του Συνδικάτου Αυτοκινητιστών Ταξί

Αττικής για διερεύνηση των εδών διαστάσεων της υπόθεσης. «Το ΣΑ-ΤΑ ήταν το πρώτο που κατήγγειλε τις παράνομες πρακτικές της Uber, όταν η αμερικάνικη πολυεθνική μπήκε στην ελληνική αγορά το φθινόπωρο του 2014», αναφέρει η ανακοίνωσή του και συνεχίζει: «Αν και η δικαίωση (για την οποία δεν είχαμε την παραμικρή αμφιβολία) καθυστέρησε αρκετά χρόνια, περιμένουμε σήμερα μια πρωτοβουλία-έρευνα από τις αρμόδιες ελεγκτικές αρχές για το τι έγινε στο ίδιο διάστημα στην Ελλάδα, ποιος τους υποστήριξε, ποια μεταχείριση είχε η Uber από τα ελληνικά ΜΜΕ (γι’ αυτό περιμένουμε την επίσημη θέση της ΕΣΗΕΑ), με ποιο τρόπο ποδοπατήθηκε το εισόδημα των οδηγών ταξί και αν έχασε έσοδα –και πόσα- το ελληνικό κράτος από την δραστηριότητα της εταιρίας».

Η Uber προστίθεται στον μακρύ κατάλογο των επιχειρήσεων που εμπλέκονται σε παρόμοια σκάνδαλα, από τη Siemens και τη Volkswagen μέχρι τη Novartis. Και έρχεται να επιβεβαιώσει ποια είναι «η συνταγή της επιτυχίας» στον καπιταλισμό που στο κέντρο του έχει το κυνήγι του κέρδους. Η μόνη γιατρεία είναι ο αγώνας για την ανατροπή του.

Λένα Βερδέ

γω της εκτροπής του φωτός τους από άλλους γαλαξίες που καμπυλώνουν τον χωροχρόνο – κάποιοι επίσης δεν θα ήταν ορατοί αν δεν υπήρχε αυτό το φαινόμενο.

Φωτογραφήθηκε επίσης το Νεφέλωμα της Τρόπιδος, μια “μήτρα αστεριών” 7 χιλιάδες έτη φωτός από τη Γη. Η διαδικασία σχηματισμού των αστεριών είναι πολύ σύντομη -σε αστρονομικούς χρόνους- και το γεγονός ότι υπάρχει δυνατότητα παρατήρησής της είναι σημαντικό. Το NGC 3132, 2,5 χιλιάδες έτη φωτός μακριά είναι ένα νεφέλωμα που το εξαπολύει κατά τον θάνατό του ένας “λευκός νάνος” με τη βοήθεια ενός θερμού αστερά, ενώ περιστρέφονται ο ένας γύρω από τον άλλο.

Φωτογραφήθηκε και το “Κουιντέτο του Στεφάν” μια πεντάδα γαλαξιών που ανακαλύφθηκαν από τον Edouard Stephan το 1877. Τέσσερις από αυτούς βρίσκονται πολύ κοντά μεταξύ τους και πιθανά θα συγχωνευτούν. Τέλος, το JWST παρατήρησε τον WASP-96b, έναν “εξωπλανήτη” που αποτελείται από αέρια. Χάρη στο “φιλτράρισμα” που κάνουν τα αερίά του στο φως του ήλιου γύρω από τον οποίο περιστρέφεται, το JWST μπόρεσε να καταγράψει ένα φάσμα που μας δείχνει από ποια χημικά στοιχεία αποτελείται ο εξωπλανήτης. Η αποστολή του τηλεσκοπίου προγραμματίζεται να διαρκέσει 10 χρόνια, πράγμα που μόνο ενθουσιασμό μπορεί να προκαλέσει βλέποντας τα επιτεύγματά του τις πρώτες μόλις μέρες.

Τα θαύματα της επιστήμης δεν ενθουσιάζουν μόνο όσους δουλεύουν στα εργαστήρια. Τηλεοπτικά κανάλια σε διάφορες χώρες του κόσμου αφιέρωσαν χρόνο στην ώρα αιχμής τους για να μεταδώσουν την είδηση, εφημερίδες καθημερινής κυκλοφορίας ζήτησαν από αστροφυσικούς να σχολιάσουν, ενώ στα κοινωνικά δίκτυα οι φωτογραφίες διαδόθηκαν από τον απλό κόσμο μαζικά. Η επιστήμη εμπνέει, όχι μόνο γιατί μπορεί να δώσει λύσεις σε άμεσα καθημερινά προβλήματα, όπως πχ στον χώρο της Υγείας, αλλά γιατί μπορεί να ικανοποιήσει την δίψα για γνώση σαν αυτό που είναι: μια ανθρώπινη ανάγκη. Και γι’ αυτό, χρειάζεται να ανήκει σε όλες και σε όλους.

Α.Φ.

ΑΡΤΑ

Καταδίκη για το εργοδοτικό έγκλημα

Την καταδίκη των τριών υπευθύνων του εργοστασίου της γαλακτοβιομηχανίας “Ηπειρος” για τον θάνατο του 29χρονου εργάτη Χρήστου Ζορμπά αποφάσισε το Τριμελές Πλημμελειοδικείο της Άρτας στις 13/7. Συγκεκριμένα καταδίκασε για ανθρωποκτονία από αμέλεια τον ιδιοκτήτη Σ. Παντελιάδη, τον διευθυντή του εργοστασίου και τον τεχνικό ασφαλείας σε έναν χρόνο φυλάκιση με αναστολή.

Την προηγούμενη ημέρα εκατοντάδες κόσμος διαδήλωσε στους δρόμους της Άρτας, μετά από κάλεσμα του Εργατικού Κέντρου και ύστερα από μια μεγάλη καμπάνια στην οποία συμμετείχε όλη η τοπική κοινωνία, καθώς και πολιτικοί και εργατικοί φορείς. Την ημέρα της απόφασης έγινε παράσταση διαμαρτυρίας στο δικαστήριο.

Όπως σημείωσε ο **Θ. Καμπαγιάννης**, ένας από τους συνηγόρους της οικογένειας του Χρήστου Ζορμπά: «Δικαιοσύνη δεν είναι ο ένας χρόνος φυλάκιση με αναστολή, ποινή προφανώς αναντίστοιχη με το αδίκημα, λόγω προτέρου συννόμου βίου. Δικαιοσύνη είναι αυτό που μας έδωσε χτες ο λαός της Άρτας με την ανταπόκριση στην κινητοποίηση του Εργατικού Κέντρου Άρτας. Και δικαίωση θα έρθει μόνο αν πάψουν τα “εργατικά ατυχήματα”, που είναι όπως αποδείχτηκε σήμερα εργοδοτικά εγκλήματα».

Η μεγαλύτερη απεργία στα λιμάνια της Γερμανίας εδώ και 40 χρόνια οργανώθηκε την περασμένη βδομάδα. Οι εργάτες και οι εργάτριες σταμάτησαν να δουλεύουν την Πέμπτη 14 Ιούλη το πρωί και ξανάπιασαν δουλειά το Σάββατο 16 Ιούλη. Στις 23 Ιούνη τα λιμάνια είχαν ξανά μπλοκάρει από απεργία, 24ωρη προειδοποιητική εκείνη τη φορά. Και στις αρχές του Ιούνη είχαν κάνει την πρώτη τους στάση εργασίας, μόνο για 1,5 ώρα. Πριν από εκείνη τη στάση εργασίας οι περισσότεροι λιμενεργάτες της Γερμανίας δεν είχαν ξανακάνει απεργία ποτέ στη ζωή τους, μόνο οι παλιότεροι πριν από δεκαετίες.

Η κυβέρνηση, τα αφεντικά αλλά και οι “διεθνείς αγορές” πανικοβλήθηκαν μπροστά στην απεργία. Ακόμη και μία ώρα απεργία σε λιμάνια όπως το Αμβούργο και η Βρέμη σημαίνουν καθυστερήσεις και προβλήματα ημερών στη διακίνηση εμπορευμάτων από και προς ολόκληρο τον κόσμο. Ιδιαίτερα, όταν με την πανδημία και τον πόλεμο, τα λιμάνια της Βόρειας Θάλασσας και της Βαλτικής λειτουργούν ήδη σε εντελώς ανώμαλες συνθήκες.

Οι εργάτες και οι εργάτριες, οργανωμένοι στο συνδικάτο **Ver.di** παλεύουν για αυξήσεις που θα καλύπτουν τουλάχιστον τις απώλειες του πληθωρισμού. Η εργοδοσία προσπαθεί να πείσει ότι δίνει αυξήσεις ενώ στην πραγματικότητα είναι μει-

ώσεις. Ο πληθωρισμός στην Γερμανία τρέχει με περίπου 8%.

Επιστροφή των αγώνων

Μετά από πολύ καιρό σχετικής εργασιακής ειρήνης όπου όλα στη Γερμανία θα λύνονταν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων μεταξύ αφεντικών και ηγεσίας των συνδικάτων, η απεργία στα λιμάνια σηματοδοτεί την επιστροφή των αγώνων. Η εργοδοσία στράφηκε στα δικαστήρια, τα οποία στο Αμβούργο αποφάσισαν πως μέχρι τα τέλη Αυγούστου δεν μπορεί να προκηρυχθεί άλλη απεργία. Το συνδικάτο έλεγε ότι έτσι κι αλλιώς δεν θα καλούσε άλλη μέσα σε ένα μήνα. Η αστυνομία επιτέθηκε και στη διαδήλωση των λιμενεργατών που οργανώθηκε την Παρασκευή, κάτι που επίσης είχε καιρό να δει το κίνημα της Γερμανίας σε εργατική διαδήλωση.

Ο φόβος των αφεντικών δεν περιορίζεται μόνο στα λιμάνια. Το φθινόπωρο λήγουν κι άλλες συλλογικές συμβάσεις, ανάμεσά τους και στον τεράστιο τομέα του μεταλλίου. Ο πληθωρισμός τινάζει στον αέρα τις σταθερότητες και αναγκάζει τις συνδικαλιστικές ηγεσίες να διεκδικήσουν αν δεν είναι διατεθειμένες να τα χάσουν όλα. Το τελευταίο που θα ήθελε η γερμανική άρχουσα τάξη και η κυβέρνησή της, μέσα στην πολλαπλή κρίση που αντιμετωπίζει, είναι ένα κύμα απεργιών για αυξήσεις.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Απεργίες στα Λιμάνια

23/6, Απεργοί λιμενεργάτες στο Αμβούργο. Φωτό: Axel Heimken/AP

ΠΑΝΑΜΑΣ

Ξεσηκωμός για την ακρίβεια

Από τις αρχές Ιούλη εξελίσσονται στον Παναμά μαζικές και διαρκείς διαδηλώσεις ενάντια στην ακρίβεια. Την αρχή έκαναν τα συνδικάτα των εκπαιδευτικών που κήρυξαν τριήμερη απεργία στις 6 Ιούλη. Όμως, καθώς η απεργία θα έληγε, οι εκπαιδευτικοί είχαν ήδη μετατραπεί στο κέντρο ενός μεγάλου κινήματος που πάλευε ενάντια στην κυβέρνηση και τις συμφωνίες της με το ΔΝΤ.

Έτσι οι εκπαιδευτικοί πήραν απόφαση να μετατρέψουν την τριήμερη απεργία σε διαρκείας. Φοιτητές, οργανώσεις ιθαγενών και άλλα κομμάτια της εργατικής τάξης συσπειρώνονταν στις διαδηλώσεις και σε κάποια τμήματα της χώρας η κατάσταση έπαιρνε χαρακτήρα εξέγερσης, καθώς οργανώθηκαν συνελεύσεις στις οποίες συζητούσαν συλλογικά τα αιτήματα και τα επόμενα βήματα των κινητοποιήσεων. Την Τετάρτη 13 Ιούλη, ένα από τα πιο δυνατά συνδικάτα της χώρας, το Suntracs, που οργανώνει κυρίως οικοδόμους, προχώρησε σε 24ωρη απεργία. Στο μεταξύ, ολόκληρη η χώρα είχε παραλύσει από άκρη σε άκρη, καθώς οι τοπικές συνελεύσεις των εκπαιδευτικών, των φοιτητών και των ιθαγενών έπαιρναν αποφάσεις και έκλειναν τις μεγάλες εθνικές οδούς.

12/7, Διαδήλωση συμπαράστασης στους απεργούς εκπαιδευτικούς στον Παναμά. Φωτό: Arnulfo Franco/AP

Η αφορμή για τις διαδηλώσεις ήταν η απόφαση της κυβέρνησης να αυξήσει την τιμή της βενζίνης στα 3,95 δολάρια το γαλόνι. Η αύξηση της βενζίνης και των άλλων καυσίμων συμπάρεψε προς τα πάνω όλα τα βασικά αγαθά. Όλα τα παράγωγα του πετρελαίου εισάγονται στον Παναμά και η κυβέρνηση ορίζει τη μέγιστη τιμή. Με τις ευλογίες του ΔΝΤ, η κυβέρνηση του **Λαουρεντίνο Κορτίσο** αποφάσισε ότι ήταν ώρα να εκτιναχθεί η τιμή. Το ΔΝΤ έδωσε “βοήθεια” στον Παναμά στην αρχή της πανδημίας, μιας και η οικονομία του αναμενόταν να χτυπηθεί ιδιαίτερα από τη μείωση του παγκόσμιου εμπορίου. Το 2021, ο Παναμάς έπαιρνε τα συγχαρητήρια των τραπεζιτών γιατί έδειχνε να βγαίνει από την κρίση και το ΑΕΠ του να παίρνει γρήγορα την ανηφόρα. Ενώ τα νούμερα έκαναν τον

Παναμά “παράδειγμα επιτυχίας”, τα αφεντικά είχαν αξιοποιήσει την ευκαιρία και είχαν χτυπήσει τους μισθούς και είχαν πετάξει πολύ κόσμο έξω από τη δουλειά. Η ανεργία ήταν 10% τον Απρίλη και οι επισφαλείς σχέσεις εργασίας είχαν φτάσει το 50%. Πάνω σε όλα αυτά, εκμεταλλεύτηκαν την κατάσταση για να αρχίσουν να αυξάνουν τις τιμές και να ξεζουμίζουν τον κόσμο.

Κυβερνητικός πανικός

Ο πανικός της κυβέρνησης μπροστά στις επεκτεινόμενες απεργίες και τους αποκλεισμούς των εθνικών οδών την έσπρωξε αφενός να υπόσχεται κάθε μέρα όλο και χαμηλότερη τιμή στη βενζίνη και να δεσμευτεί για πάγωμα των τιμών σε κάποια από τα βασικά αγαθά. Αφετέρου προσπάθησε να στήσει

τραπέζι διαλόγου με το κίνημα ώστε να πιέσει τις ηγεσίες να ανοίξουν τους δρόμους και να μην ξεσπάσει γενική απεργία.

Το περασμένο σαββατοκύριακο ο διάλογος έφτασε υποτίθεται σε συμφωνία. Η βενζίνη κατέβηκε από τα 3,95 στα 3,25. Τα διεθνή μέσα ενημέρωσης που μέχρι τότε δεν είχαν δώσει την παραμικρή σημασία στο κίνημα που απλωνόταν, τώρα δημοσίευσαν την είδηση πως οι δρόμοι ανοίγουν και τα πράγματα επιστρέφουν στην ομαλότητα. Όμως, δεν φαίνεται πως κατάφεραν να επιβάλουν τον έλεγχο. Τη Δευτέρα 18 Ιούλη, το συνδικάτο των εκπαιδευτικών ανακοίνωσε πως δεν αποδέχεται τη “Χάρτα” που υπέγραψε η κυβέρνηση με τις οργανώσεις που κυρίως εκπροσωπούν τους ιθαγενείς, και πως συνεχίζει τον αγώνα. Οι τοπικές οργανώσεις των εκπαιδευτικών είχαν ήδη εξεγερθεί ενάντια στην πρόταση για κλείσιμο του αγώνα, χωρίς να ληφθούν υπόψη μια σειρά αιτήματα τα οποία δεν περιορίζονται στη βενζίνη αλλά περιλαμβάνουν για παράδειγμα την αύξηση του ποσοστού του προϋπολογισμού για την Παιδεία στο 6% του ΑΕΠ. Παράλληλα, κάτω από την πίεση του κόσμου που συνέχιζε τους δρόμους, και η ηγεσία των ιθαγενών ανακοίνωσε πως δεν θα τηρήσει τους όρους της συμφωνίας και θα συνεχίσει τον αγώνα.

Οι οργανώσεις των αφεντικών δηλώνουν οργισμένες που η κυβέρνηση δεν είναι σε θέση να ανοίξει τους δρόμους και να επιβάλει την τάξη. Διαμαρτύρονται γιατί “έχουν χάσει εκατομμύρια” από τα κλεισίματα. Ο κόσμος της δουλειάς έχει δουλέψει αυτά τα εκατομμύρια και έχει χάσει πολλά περισσότερα μέσα στα χρόνια της κρίσης. Ο αγώνας του τελευταίου μήνα δείχνει ότι μπορεί να τα πάρει πίσω.

Νίκος Λούντος